

Τυνησία

Η κρίση πυροδοτεί επαναστατικές εξεγέρσεις

Η Αραβική Επανάσταση Ξεκίνησε!

σελ. 8-9 και σελ. 16

[Mr Giorgos εμπρός στο δρόμο που χάραξε ο δικτάτορας «σύντροφος» Zine el-Abidine Ben Ali, μέλος κι αυτός της Β' Διεθνούς στην οποία εσύ είσαι πρόεδρος]

Σκάνδαλο Ζήμενς Σκανδαλώδης συγκάλυψη

Ένα ζήτημα είναι τα σκάνδαλα στα οποία το αστικό πολιτικό σύστημα είναι κωμένο μέχρι το λαιμό. Το άλλο σκάνδαλο είναι συγκάλυψη των σκανδάλων και μάλιστα από τη Βουλή.

Μετά το σκάνδαλο του Βατοπεδίου, για το οποίο δεν υπάρχει κανείς ένοχος, αφού «τα αδικήματα έχουν παραγραφεί!» κατά το πόρισμα της Βουλής, ένα άλλο σκάνδαλο, οι μίζες της Ζήμενς πηγαίνουν προς τις ελληνικές καλένδες.

Στο πόρισμα, που θα δοθεί στον πρόεδρο της Βουλής τη Δευτέρα 24/1, το ένα κόμμα ενοχοποιεί το άλλο, αυτοί τα πάσανε, εσείς τα πάσατε, εδώ ο παπάς εκεί ο παπάς, και τελικά πουθενά ο ένοχος. Το ΠΑΣΟΚ καταλογίζει ευθύνες σε 5 «καμένων» δικούς του και 6 της ΝΔ, η ΝΔ μιλάει μόνο για «πράσινο σκάνδαλο». Ο ένας κατηγορεί τον άλλο για να μη δικαστεί και καταδικαστεί κανείς τους. Ο πρόεδρος της εξεταστικής κύριος Σήφης Βαλυράκης φρόντισε να αφαιρεθεί από το κατηγορητήριο ο προσδιορισμός «ποινικές ευθύνες» και να μείνει απλώς η «διερεύνηση περαιτέρω τυχόν ευθυνών». Άξιο προσοχής είναι ότι κανένα από τα δυο κόμματα δεν κατονομάζει τον «στρατηγό» του Σημίτη Τσουκάτο, ο οποίος έχει παραδεχθεί ότι πήρε χρήματα από τη Ζήμενς, αλλά για τα ταμεία του ΠΑΣΟΚ. Προφανώς οι δυο κομματικοί επιβήτορες της εξουσίας συμφώνησαν να συγκάλυψουν τα κομματικά λαδώματα.

Το έχουμε ξαναπεί. Δεν υπάρχει ούτε κάθαρος, ούτε αυτοκάθαρος. Το σαπισμένο πώμα του καπιταλισμού μπορεί μόνο να ανατραπεί μαζί με τους κλεφτές και τους διεφθαρμένους εκπροσώπους του.

1η Φλεβάρη
Μέρα δράσης ενάντια
στις αυξήσεις των τιμών
των εισιτηρίων

Οι συγκοινωνία είναι
κοινωνικό αγαθό
Δημόσιες και δωρεάν
μεταφορές

**ΔΕΝ ΠΛΗΡΩΝΟΥΜΕ
ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΤΟΥΣ**

σελ. 6

**Σ' αυτό
το φύλλο**

Μαζικό λαϊκό κίνημα
κατά των διοδίων

σελ. 14

Κραυγή των κολασμένων της γης
300 μετανάστες σε απεργία πείνας.
Οι μετανάστες δεν είναι πρόβλημα - έχουν πρόβλημα.
Αλληλεγγύη - νομιμοποίηση - όχι στους φράχτες του φρούριου Ευρώπη

σελ. 3 και σελ. 15

Αστυνομικό κράτος
για να αντιμετωπιστεί η κρίση;

σελ. 4

Χόρχε Αλταμίρα
Το βολιβιάνικο πρόσωπο της παγκόσμιας κρίσης

σελ. 10

Ρόζα Λούξεμπουργκ
Βία και νομιμότητα

σελ. 12-13

Μέλη του σωματείου της Σ.Β.Ε.Ο.Δ διώκονται από την ACS

ΣΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ ΤΟΥΣ

Στις 3 Φλεβάρη, ημέρα Πέμπτη, στα δικαστήρια της Ευελπίδων η «ανεξάρτητη» δικαιοσύνη, καλεί τον Ανδρέα Γιαννάκη, νυν πρόεδρο του Δ.Σ. του Σ.Β.Ε.Ο.Δ. και τον Κυριάκο Μουτίδη, πρώην γραμματέα του Δ.Σ. του Σ.Β.Ε.Ο.Δ., να δικαστούν για την πετυχημένη απεργία-αποκλεισμό της μητρικής ACS στην Π. Ράλλη στις 10/07/2007.

Η απεργία τότε είχε γίνει ως απάντηση στις απολύσεις που είχε ανακοινώσει η εταιρεία, (οι μισές απολύσεις πάρθηκαν πίσω μετά την κινητοποίηση).

Οι κατηγορίες για διατάραξη κοινής ειρήνης, παράνομη κατακράτηση, παράνομη βία κ.λπ. είναι φυσικά κατασκευασμένες, αρκεί να σκεφτούμε ότι οι μάρτυρες είναι διευθυντές και ρουφιάνοι της εργοδοσίας που προσπάθησαν να περάσουν δέματα, παρουσιάζοντάς τα τάχα για φιάλες αίματος για νοσοκομεία!!!

Όλο αυτό γίνεται λίγες μέρες μετά την 15η Δεκέμβρη του 2010, ημέρα γενικής απεργίας όπου το Σ.Β.Ε.Ο.Δ. από τις 5 τη νύχτα ως τις 11 το πρωί, την ώρα της κεντρικής απεργιακής πορείας στο Μουσείο, είχε απεργιακή φρουρά

στα κεντρικά της ACS. Αφορμή γι' αυτή την επιλογή ήταν για 2η φορά απόλυσή του Ανδρέα Γιαννάκη από την ACS (ήταν στους απολυμένους και του 2007 αλλά αναγκάστηκαν τότε να τον επαναπρολάβουν) ενάντια σε κάθε έννοια

εργατικού δικαίου και όντας πρόεδρος σωματείου!!!

Παρά τη συνεχή βροχή, όλη τη νύχτα και το πρωί και το κρύο, ο αποκλεισμός εκείνη τη μέρα ήταν απόλυτα πετυχημένος. Δεκάδες σύντροφοι-συνάδελφοι ανταποκρίθηκαν, γύρω

στους εκατό, και κανένα δέμα δεν μπήκε ή βγήκε, κανένα φορτηγό ή μηχανάκι δεν κινήθηκε.

Δυστυχώς η κινητοποίηση αφορούσε μόνο τα μέλη της Συνέλευσης Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου και αλληλεγγυούς, αφού το πασοκικό σωματείο της μητρικής ACS ένιψε τας χείρας του μπροστά στην παράνομη απόλυση του πρώην μέλους του Δ.Σ. του. Ας θυμηθούμε ότι πέτρα του σκανδάλου ήταν η προσπάθεια από την εταιρεία (και τον ιδιοκτήτη της που τυγχάνει αντιπρόεδρος του Σ.Ε.Β.) να επιβάλει τη χρήση των μηχανημάτων PDA στους οδηγούς, όπου και πάλι το σωματείο της ACS σφύριξε κλέφτικα. Ο Αγώνας του Σ.Β.Ε.Ο.Δ. ενάντια στην ACS και τις αντεργατικές πολιτικές της θα συνεχιστεί, δεν μας πτοεί οποιοδήποτε αστικό δικαστήριο, κριτής μας είναι η εργατική τάξη και η προλεταριακή αλληλεγγύη.

Καταγγελία ΕΕΚ: αλληλεγγύη στο σύντροφο Δημοσθένη Παπαδάτο

Το Εργατικό Επαναστατικό Κόμμα καταγγέλλει με το πιο απρόφραστο τρόπο την ανατιολόγητη σύλληψη του Δημοσθένη Παπαδάτου-Αναγνωστόπουλου, υποψήφιου διδάκτορα πολιτικών επιστημών και μέλους της ΚΠΕ του ΣΥΝ από την αστυνομία. Στα πλαίσια της άθλιας τρομοκρατικής ατμόσφαιρας των τελευταίων ημερών, ο Δημοσθένης Πα-

παδάτος, συλλαμβάνεται βίαια στο Βύρωνα, μεταφέρεται στη ΓΑΔΑ, όπου χτυπιέται, ανακρίνεται και εξυβρίζεται χυδαία. Τελικά αφήνεται ελεύθερος ύστερα από διαμαρτυρίες του ΣΥΝ. Ο λόγος είναι ότι «έμοιαζε πολύ με ένα από τους [φερόμενους ως] τρομοκράτες». Το ΕΕΚ εκφράζει την αλληλεγγύη του στο σύντροφο Δημοσθένη Παπαδάτο.

ΟΧΙ ΣΤΗ ΔΙΩΞΗ ΤΟΥ Δ.ΠΑΤΕΛΗ

Ο Δημήτρης Πατέλης, πανεπιστημιακός δάσκαλος (καθηγητής φιλοσοφίας) στο Πολυτεχνείο Κρήτης, είναι γνωστός σε μας από τις συζητήσεις που έχουν οργανωθεί κατά καιρούς για διάφορα σύγχρονα κοινωνικά-οικονομικά-πολιτικά ζητήματα. Είναι χαρακτηριστική η αταλάντευτη στάση του από τη σκοπιά της μαρξιστικής φιλοσοφίας. Για μας, για το Κοινωνικό Στέκι-Στέκι Μεταναστών τέτοιοι δάσκαλοι είναι πολύ σημαντικοί τόσο για φοιτητές, αλλά πρωτίστως για την κοινωνία, αφού με το λόγο αλλά προπαντός με τα έργα τους γεφυρώνουν το Πανεπιστήμιο με την κοινωνία, την επιστήμη με τα πραγματικά προβλήματα.

Με έκπληξη πληροφορηθήκαμε ότι ο πρώην Πρύτανης του Πολυτεχνείου Κρήτης κ. Ι. Γρυσπολάκης παρέπεμψε τον κ. Πατέλη στο Ανώτατο Πειθαρχικό Συμβούλιο. Ο λόγος είναι η κριτική που ασκούσε ο κ. Πατέλης στον «Πρύτανη των ΜΑΤ». (Για ένα Πρύτανη έστω πρώην -αφού το ΣΤΕ ακύρωσε ως παράνομη την εκλογή του- είναι αλήθεια ότι είναι αρκετά υποτιμητικό να

αποκαλείται έτσι, δυστυχώς όμως για αυτόν είναι αλήθεια, αφού με την βοήθεια των δυνάμεων καταστολής ανακατέλαβε από τους φοιτητές το κτίριο Παπαδοπέτρου και έκτοτε παραμένει ερείπιο, αφού αφαίρεσε από αυτό τα κουφώματα).

Θεωρούμε την παραπομπή του Δ. Πατέλη πολιτική γιατί το μόνο

που έχει κάνει είναι να ασκεί κριτική στον τρόπο που λειτουργεί σήμερα το πανεπιστήμιο αλλά και στον ρόλο που απεργάζονται για το πανεπιστήμιο-επιχείρηση οι δυνάμεις του κεφαλαίου και της αγοράς.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΣΤΕΚΙ-ΣΤΕΚΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΧΑΝΙΩΝ

ΓΙΝΕ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗΣ

στην επαναστατική μαρξιστική εφημερίδα που παλεύει:

- ★ ενάντια στην καπιταλιστική βαρβαρότητα
- ★ ενάντια στον εθνικισμό, το ρατσισμό, το φασισμό, τον πόλεμο
- ★ για το σοσιαλισμό και την εξουσία των εργατικών συμβουλίων
- ★ για την οργάνωση του επαναστατικού διεθνιστικού κόμματος της εργατικής τάξης
- ★ για την επανίδρυση της Τέταρτης Διεθνούς

Δεκαπενθήμερο όργανο της Κ.Ε. του Εργατικού Επαναστατικού Κόμματος (ΕΕΚ - Τροτσκιστές)
Κυκλοφορεί στα κεντρικά περίπτερα και στα βιβλιοπωλεία σε όλες τις μεγάλες πόλεις
Εκδίδεται από την **Ε.Μ.Ε. - ΝΕΑ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ**
Αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία **Αρχισυντάκτης**
Θ. Κουτσουμπός

Σελιδοποίηση - Μοντάζ Βιβλιοτεχνία Ο.Ε.
Ζωοδόχου Πηγής 52Α, Εξάρχεια
Τηλ. 210 38.01.844

Εκτύπωση
ΧΕΛΙΟΣ-ΠΡΕΣ Α.Β.Ε.Ε.
Ιερά Οδός 81, Αθήνα
Διεύθυνση Εφημερίδας
Καποδιστρίου 38, 10431 Αθήνα
Τηλ. - Fax: 210 5241070
Ετήσια συνδρομή - Ενίσχυση
Εσωτερικού: 45 €
Ευρώπη: 60 €
Υπόλ. Χώρες: 75 €
Τσεκ - εμβάσματα στη διεύθυνση:
«Νέα Προοπτική»
Θ. Κουτσουμπός
Καποδιστρίου 38
10431 Αθήνα

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ 300 ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

Διακινδυνεύουν τη ζωή τους για μια ανθρώπινη ζωή!

Οι 300 μετανάστες αρχίζουν την **Τρίτη 25 Ιανουαρίου** απεργία πείνας, στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη, απαιτώντας να νομιμοποιηθούν οι ίδιοι και όλοι οι μετανάστες που ζουν και δουλεύουν σε αυτή τη χώρα χωρίς καρτιά και χωρίς δικαιώματα, αντιμετωπίζοντας καθημερινά υπερεκμετάλλευση, εξευτελισμούς και απελάσεις.

Ο αγώνας τους είναι δίκαιος, μια κραυγή αξιοπρέπειας και ανθρωπιάς, ενάντια στα τείχη του αίσχους που υψώνονται στα σύνορα και στα γκέτο της ντροπής που φτιάχνονται στις πόλεις, ενάντια στην εργοδοτική αυθαιρεσία, την αστυνομική βαρβαρότητα, τη ρατσιστική και τη φασιστική τρομοκρατία.

Οι μετανάστες και οι μετανάστριες δεν έρχονται εδώ για τουρισμό ή για να πλουτίσουν. Έρχονται κυνηγημένοι από τη φτώχεια, τους πολέμους, τις δικτατορίες, τη λεηλασία των χωρών και των κοινωνιών τους από τις πολυεθνικές, το ΔΝΤ και τα ισχυρά καπιταλιστικά κράτη. Έχουν δικαίωμα στη ζωή και, εκτός από τα κεφάλαια, τα εμπορεύματα και τους στρατούς, έχουν κι αυτοί το δικαίωμα στην ελεύθερη μετακίνηση.

Έλληνες και μετανάστες εργάτες ενωμένοι!

Η ελληνική κυβέρνηση, στο πλαίσιο της αντιμεταναστευτικής πολιτικής της ΕΕ και της Ευρώπης-Φρούριο, εξαπολύει πρωτοφανή επίθεση κατά των μεταναστών και των προσφύγων: Κατασκευάζει τείχος στον Έβρο, κάνει καθημερινά δεκάδες επιχειρήσεις-σκούπα και εκατοντάδες απελάσεις, καταργεί ουσιαστικά

το πολιτικό άσυλο, παρουσιάζει τους μετανάστες και τους πρόσφυγες σαν επικίνδυνους εισβολείς. Αυτή η κυβέρνηση που συμμετείχε και συμμετέχει στις ιμπεριαλιστικές εισβολές στο Ιράκ και το Αφγανιστάν, που υποστηρίζει το κράτος-τρομοκρατία Ισραήλ, αρνείται να δώσει άσυλο στους ιρακινούς, αφγανούς και παλαιστίνιους πρόσφυγες.

Είναι η ίδια κυβέρνηση που

έχει κηρύξει πόλεμο κατά της κοινωνίας, που καταστρέφει εργασιακά, ασφαλιστικά και κοινωνικά δικαιώματα, που καταδικάζει στη φτώχεια και την ανασφάλεια εκατομμύρια έλληνες εργαζόμενους, άνεργους και συνταξιούχους. Με την επίθεσή της κατά των μεταναστών θέλει να στρέψει τους ντόπιους εργαζόμενους εναντίον των αλλοδαπών, ώστε να μας διαιρέσει και να μας φοβίσει, να συνεχί-

σει ανενόχλητη την καταλήστευση της ζωής όλων μας.

Καμιά ζωή δεν είναι λαθραία!

Η απεργία πείνας των 300 μεταναστών εργατών αποτελεί απάντηση στην κρατική επικήρυξη διαίρεσης των εργαζομένων, εξαιρέσεως δικαιωμάτων, κοινωνικού αποκλεισμού και ρατσισμού. Γι' αυτό μας αφορά όλους και όλες, ανεξάρτητα από εθνική καταγωγή, χρώμα και θρησκεία. Η εξαθλίωση ενός τμήματος της κοινωνίας προαναγγέλλει την εξαθλίωση και άλλων. Γι' αυτό η αλληλεγγύη μας στον αγώνα των μεταναστών είναι αγώνας για τα δικαιώματα όλων μας.

Να αγωνιστούμε όλοι μαζί για να σταματήσουν το αίσχος των απελάσεων, ο εμπαιγμός των μαζικών απονομιμοποιήσεων των τελευταίων χρόνων και ο εκβιασμός της σύνδεσης της άδειας παραμονής με την επικόλληση ενσήμων.

ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ-ΡΙΩΝ

ΙΣΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Συνέλευση Μεταναστών απεργών πείνας

«Έρθαμε εδώ διωγμένοι από τη φτώχεια, την ανεργία, τους πολέμους και τις δικτατορίες»

ποια στιγμή να αποκτήσουμε ίσα δικαιώματα με τους έλληνες συναδέλφους.

Το τελευταίο καιρό τα πράγματα έχουν γίνει πολύ δύσκολα για εμάς. Όσο κόβονται οι μισθοί και οι συντάξεις, όσο ακριβαίνουν τα πάντα, τόσο ο μετανάστης παρουσιάζεται ως φταίχτης, ως ο υπαίτιος για την εξαθλίωση και την άγρια εκμετάλλευση των ελλήνων εργαζομένων και μικροεπιχειρηματιών. Η προπαγάνδα φασιστικών και ρατσιστικών κομμάτων και οργανώσεων έχει πλέον γίνει η επίσημη γλώσσα του κράτους για το μεταναστευτικό. Η

φρασεολογία τους αναπαράγεται πλέον αυτούσια από τα ΜΜΕ όταν μιλάνε για εμάς. Οι «προτάσεις» τους πλέον εξαγγέλλονται ως κυβερνητικές πολιτικές. Τείχος στον Έβρο, πλωτά στρατόπεδα και ευρωστρατός στο Αιγαίο, πογκρόμ και τάγματα εφόδου στις πόλεις, μαζικές απελάσεις. Πάνε να πείσουν τους έλληνες εργαζόμενους, πως συνιστούμε ξαφνικά απειλή για αυτούς, πως εμείς φταίμε για την πρωτοφανή επίθεση που δέχονται από τις ίδιες τους τις κυβερνήσεις.

Η απάντηση στο ψέμα και στη βαρβαρότητα πρέπει να δοθεί

τόρα και θα την δώσουμε εμείς οι μετανάστες και μετανάστριες. Μπαίνουμε μπροστά με τη ζωή μας για να σταματήσουμε τώρα την αδικία σε βάρος μας. **Ζητάμε την νομιμοποίηση όλων των μεταναστών/τριών, ζητάμε ίσα πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα και υποχρεώσεις με τους έλληνες εργαζομένους και εργαζόμενες.** Ζητάμε από τους έλληνες συναδέλφους μας εργαζομένους, από κάθε άνθρωπο που τώρα υποφέρει κι αυτός από την εκμετάλλευση του ιδρώτα του, να σταθεί δίπλα μας. Να στηρίξει τον αγώνα μας, για να μην αφήσει να

επικρατήσει και στο δικό του τόπο το ψέμα και η αδικία, ο φασισμός και η απολυταρχία των πολιτικών και οικονομικών ελίτ. Αυτό δηλαδή που έχει επικρατήσει και στις δικές μας πατρίδες και μας ανάγκασε να ξενιτευτούμε για να μπορέσουμε να ζήσουμε με αξιοπρέπεια, εμείς και τα παιδιά μας.

Δεν έχουμε άλλο τρόπο για να ακουστεί η φωνή μας, για να μάθετε το δίκιο μας. **Τριακόσιοι (300) από εμάς ξεκινάμε Πανελλαδική Απεργία Πείνας σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη, στις 25 του Γενάρη.** Βάζουμε την ζωή μας σε κίνδυνο, γιατί έτσι κι αλλιώς δεν είναι ζωή αυτή για ένα αξιοπρεπή άνθρωπο. Προτιμούμε να πεθάνουμε εδώ, παρά τα παιδιά μας να ζήσουν αυτά που περάσαμε εμείς.

**Ιανουάριος 2011
Η Συνέλευση των μεταναστών απεργών πείνας**

Είμαστε μετανάστες και μετανάστριες από όλη την Ελλάδα. Έρθαμε εδώ διωγμένοι από τη φτώχεια, την ανεργία, τους πολέμους, τις δικτατορίες. Οι πολυεθνικές της Δύσης και οι πολιτικοί υπηρέτες τους στις πατρίδες μας, δεν μας άφησαν άλλη επιλογή από το να ρισκάρουμε τις ζωές μας 10 φορές για να έρθουμε μέχρι την πόρτα της Ευρώπης. Η Δύση που καταληστεύει τον τόπο μας, με το απείρως καλύτερο βιοτικό επίπεδο από εκεί, είναι για μας η μοναδική ελπίδα να ζήσουμε σαν άνθρωποι. Έρθαμε (με κανονική ή όχι είσοδο) στην Ελλάδα και δουλεύουμε για να ζήσουμε εμείς και τα παιδιά μας. Βρισκόμαστε στην αναξιοπρέπεια και στο σκοτάδι της παρανομίας για να ωφελούνται οι εργοδότες και οι υπηρεσίες του κράτους από την άγρια εκμετάλλευση της εργασίας μας. Ζούμε από τον ιδρώτα μας και με το όνειρο κά-

Αστυνομικό κράτος για ν

Εικόνα 1. Μια δημοτική αρχή που δεν είναι ακροαριστερή ή αναρχική, εκλεγμένη με το χρίσμα του ΠΑΣΟΚ, στο Δήμο Κορυδαλλού, βγάζει μια ανακοίνωση που διαμαρτύρεται για την αστυνομοκρατία στην περιοχή, με αφορμή τη δίκη, στην αίθουσα των γυναικείων φυλακών Κορυδαλλού, 9 νεαρών για συμμετοχή στη «Συνωμοσία των Πυρήνων της Φωτιάς».

«Σήμερα ο Κορυδαλλός ζει μέρες αστυνομοκρατίας. Ο φόβος είναι και διάχυτος και ορατός αφού σε κάθε γωνιά βρίσκονται φανερά ή συγκαλυμμένα αστυνομικές δυνάμεις. Δίπλα στις φυλακές, σε απόσταση λίγων μέτρων, βρίσκεται ο κύριος όγκος των εκπαιδευτηρίων καθώς και τα δύο Γυμναστήρια της πόλης. Χιλιάδες παιδιά, μαθητές και αθλούμενοι «εκπαιδεύονται και αθλούνται» ανάμεσα σε πάνοπλους αστυνομικούς», γράφει η ανακοίνωση της δημοτικής αρχής.

Δεν μας απασχολεί εδώ ότι ο δήμαρχος προβαίνει στην καταγγελία προωθώντας το αίτημά του για απομάκρυνση των φυλακών. Επικεντρώνουμε στη διατύπωση: «Σήμερα ο Κορυδαλλός ζει μέρες αστυνομοκρατίας. Ο φόβος είναι και διάχυτος και ορατός αφού σε κάθε γωνιά βρίσκονται φανερά ή συγκαλυμμένα αστυνομικές δυνάμεις». Βέβαια, η πραγματικότητα όπως την βιώνουν οι πολίτες της περιοχής, και ιδίως οι νέοι, που εξορισμού θεωρούνται «εχθροί» από τους αστυνομικούς όλων των ειδών και ομάδων, είναι χειρότερη. Οι διαρκείς περιπολίες των αστυνομικών ομάδων ΔΙΑΣ και ΔΕΛΤΑ, οι εξευτελιστικοί έλεγχοι, οι «τσαμπουκάδες», οι ασφαλίτες σε κάθε γωνιά, αποπνέουν την αίσθηση ενός αστυνομικού κράτους.

Βεβαίως, η κατάσταση δεν είναι καλύτερη σε άλλες περιοχές –δεν θα αναφερθούμε, φυσικά στην Κερατέα, που δέχεται την επίθεση της αστυνομίας εδώ και ενάμιση μήνα. Και δεν θα επικαλεστούμε μαρτυρίες της «άλλης όχθης». Θα επιμείνουμε στις διαπιστώσεις καθεστωτικών αρχών ή... συντεταγμένων δημοσιογράφων. Έχουμε λοιπόν...

Εικόνα 2. Ένας δημοσιογράφος του συντηρητικού μεσαίου χώρου, ο γνωστός Γ. Κύρτσος, στην πρώτη σελίδα της City Press υπό τον τίτλο *Απαράδεκτες υπερβολές* γράφει:

«Ο τρόπος με τον οποίο χειρίζεται η κυβέρνηση την καταπολέμηση της πολιτικής τρομοκρατίας οδηγεί σε απαράδεκτες υπερβολές».

Οργανώνοντας επιχειρήσεις σύλληψης υπόπτων για συμμετοχή σε τρομοκρατικές ενέργειες σε συνθήκες μεγάλης δημοσιότητας.

Στα τηλεοπτικά δίκτυα και σε άλλα ΜΜΕ διαρρέονται πληροφορίες από την Αστυνομία που δημιουργούν κλίμα αντιτρομοκρατικής υστερίας, χωρίς να έχουν διασταυρωθεί από τους δημοσιογράφους. Έτσι, τη μια ημέρα παρουσιάζεται σαν τρομοκράτης στέλεχος του Συνασπισμού που για κακή του τύχη απλώς... έμοιαζε με το άτομο που καταζητούσε η ΕΛΑΣ, ενώ μέσα σε ένα 24ωρο προβλήθηκε και αποσύρθηκε η θεωρία σύμφωνα με την οποία μια 27χρονη Γερμανίδα που συνελήφθη είναι κόρη γνωστής «αντάρτισσας των πόλεων» της Γερμανίας. Εάν προσθέσουμε στα παραπάνω τη δημοσίευση των φωτογραφιών των συλληφθέντων χωρίς καν να έχει τεκμηριωθεί το κατηγορητήριο σε βάρος τους, αντιλαμβανόμαστε ότι η κυβέρνηση παίζει ένα επικίνδυνο επικοινωνιακό και πολιτικό παιχνίδι γύρω από το θέμα της αντιμετώπισης της τρομοκρατίας» (City Press, 17/1/2011).

Και δεν μας ενδιαφέρει εδώ ότι ο Κύρτσος θέλει να κάνει κριτική στην κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ. Το αναμφισβήτητο γεγονός είναι ότι 37 χρόνια μετά την ανατροπή της αστυνομικο-στρατιωτικής χούντας η αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία, υπό την κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ, για να κυβερνά χρειάζεται να επιβάλλει «κλίμα αντιτρομοκρατικής υστερίας».

Εικόνα 3. Ο Δημοσθένης Παπαδάτος-Αναγνωστόπουλος, υποψήφιος διδάκτορας πολιτικών επιστημών, μέλος της ΚΠΕ του ΣΥΝ, μέσα στο τρομοκρατικό κλίμα των ημερών, συλλαμβάνεται στις 13/1 στο Βύρωνα, μέρα μεσημέρι, από κουκουλοφόρους μπάτσους, χτυπιέται βάνουσα, μεταφέρεται στον 12ο όροφο της ΓΑΔΑ, στην Αντιτρομοκρατική, χτυπιέται, ανακρίνεται, βρίζεται χυδαία και τελικά αφήνεται, μετά και τις διαμαρτυρίες του Συνασπισμού. Η αστυνομία δικαιολογείται ότι... έμοιαζε πολύ με έναν τρομοκράτη!

Η ίδια η κυβέρνηση που υποτίθεται πως υπερασπίζεται τη «νομιμότητα», και οι μηχανισμοί του κράτους στους οποίους προΐστανται, αστυνομία και δικαιοσύνη, είναι οι πρώτοι που ποδοπατούν κάθε έννοια αστικής δημοκρατικής νομιμότητας, εκφράζοντας το γεγονός ότι εδώ και χρόνια, ιδίως από εκείνο το αλήστου μνήμης τρομοκρατικό καλοκαίρι του 2002, το κράτος όλο και πιο συχνά μετατρέπεται σε κράτος έκτακτης ανάγκης.

Δίκη των «πυρήνων της φωτιάς»

Οι νομικές παραβιάσεις των δικαιωμάτων των κατηγορουμένων και το κλίμα αστυνομοκρατίας είναι κραυγαλέο στην περίπτωση των νεαρών κατηγορουμένων για την υπόθεση της «Συνωμοσίας των Πυρήνων της Φωτιάς», που ξεκίνησε τη Δευτέρα 17 Ιανουαρίου 2011.

Αρχικά, το δικαστήριο ήθελε να δικάζει τους κατηγορούμενους σιδηροδέσμιους, με τις χειροπέδες. Και δεν φθάνει που μετέφεραν τη δίκη μέσα στις (γυναικείες) φυλακές Κορυδαλλού, αντί για τα κανονικά δικαστήρια. Για τους φίλους, συμπαρασάτες, αλληλέγγυους, και πάση περιπτώσει για όσους ήθελαν να παρακολουθήσουν τη δίκη, η αστυνομία επιφύλασε το φακέλωμα παίρνοντας και φωτοτυπώντας τις ταυτότητες όσων ήθελαν να παρακολουθήσουν τη δίκη! Όλος ο χαρακτήρας της δημόσιας δι-

κης, με την υποτιθέμενη «τυφλή», δηλαδή αδέκατο δικαιοσύνη πήγαινε περίπατο. Ήταν μια κραυγαλέα απόπειρα παραβίασης δικονομικών και συνταγματικών επιταγών, όπως επισήμαναν οι συνήγοροι υπεράσπισης. Όταν καταγγέλθηκε ότι φωτοτυπούνται οι ταυτότητες των

εισερχόμενων στην αίθουσα, η πρόεδρος του δικαστηρίου δήλωσε ότι «κανένα στοιχείο δεν θα κρατείται» και εξέδωσε απόφαση ότι «η είσοδος στο ακροατήριο θα είναι αδιακόλλητη και οι φωτοτυπίες των ταυτοτήτων θα καταστραφούν». Φαίνεται όμως ότι στον Κορυδαλλό υπάρχει ένα δικαστήριο επί της έδρας

αριστερά και την τρο

Αποκαλύψεις του Wikileaks για την Ελλάδα

ΕΛΑΣ και Χρυσοκοί αριστερά και την τρο

Οι αποκάλυψεις του Wikileaks για την Ελλάδα, με τρία τηλεγραφήματα που έστειλε η αμερικανική πρεσβεία της Αθήνας στην Ουάσινγκτον, και τα οποία δημοσιοποιήθηκαν, αποκαλύπτουν όχι μόνο πόσο γλοιώδης είναι ο πολύς κύριος Χρυσοκοΐδης όταν συνομιλεί με τους αφέντες της πρεσβείας, αλλά και τις αντιλήψεις που κυριαρχούν στα ανώτερα κλιμάκια της αστυνομίας για τις ελληνικές αριστερές οργανώσεις.

Συνολικά τρία τηλεγραφήματα δόθηκαν στη δημοσιότητα στο διαδίκτυο. Το τρίτο, με ημερομηνία 1η Φεβρουαρίου 2010 αφορά συζήτηση του πρεσβευτή Σπέκχαρντ με τον αρχηγό της ΕΛΑΣ. Λευτέρη Οικονόμου.

Ο Έλληνας μπάτσος, όχι μόνο διαβεβαιώνει πως «η εσωτερική τρομοκρατία αποτελεί πρώτη προτεραιότητα για την αστυνομία» και προβλέπει ότι «οι κυριότερες τρομοκρατικές οργανώσεις θα εξαρθώνονταν στο σχετικά άμεσο μέλλον». Προχωράει ένα βήμα παραπέρα. Επεκτείνει την έννοια της τρομοκρατίας στις οργανώσεις της άκρας αριστεράς. Χαρακτηρίζει τις ομάδες της άκρας αριστεράς, ως «αίθουσα αναμονής» για τη γένεση μελλοντικών τρομοκρατών και μελών οργανωμένου εγκλήματος!

Στο ίδιο μήκος κύματος, ο τότε υπουργός «Προστασίας του Πολίτη», εμφανίζεται να λέει (στη συνάντηση της 22 Ιανουαρίου 2010), ότι «η αστυνομία γνωρίζει τις ταυτότη-

τες σχεδόν όλων των μελών των υπάρχουσών τρομοκρατικών-αναρχικών οργανώσεων, αλλά της λείπουν επαρκή στοιχεία για τη σύλληψη και φυλάκισή τους...». (δηλαδή, γνωρίζει ο πασοκόμπατσος τα πασίγνωστα ονόματα πασίγνωστων αγωνιστών του μαζικού κινήματος;] Επανελάβε δε προηγούμενους ισχυρισμούς του, ότι «υπάρχουν δεσμοί μεταξύ ορισμένων εγχώριων τρομοκρατικών ομάδων με τη Μέση Ανατολή, συμπεριλαμβανομένου του Ιράν...».

Στο δεύτερο κατά χρονολογική σειρά τηλεγράφημα, με ημερομηνία 29 Ιανουαρίου 2010 και διαβαθμισμένο ως NOFORN (όχι για τα μάτια ξένων), ο Σπέκχαρντ επιβεβαιώνει πόσο «αγαπημένο παιδί των

α αντιμετωπιστεί η κρίση;

και κάποιος άλλος -να υποθέσουμε κάποιος Big Brother πίσω από την έδρα;- που κινεί τα νήματα. Γιατί δεν εξηγείται η πρόεδρος του δικαστηρίου να ανακοινώνει τα παραπάνω και μετά τη διακοπή να επανέρχεται λέγοντας ότι: «Οι φωτοτυπίες καταστράφηκαν. Δεν θα κρατούνται στοιχεία αλλά θα γίνεται

μόνο επίδειξη ταυτότητας που θα... κρατείται και θα επιστρέφεται στο τέλος».

Όπως ήταν φυσικό η αναδίπλωση της κυρίας προέδρου δυναμίτισε την ήδη τεταμένη ατμόσφαιρα. Οι κατηγορούμενοι δήλωσαν ότι εγκαταλείπουν την αίθουσα, το ακροατήριο, παρά τις απειλές δεκάδων αστυνομικών που είχαν καταλάβει τα μισά έδρανα, αποδοκίμαζε και οι συνηγόροι διαμαρτύρονταν λέγοντας πώς συμβιβάζεται η «προηγούμενη διαταγή σας με την εκ διαμέτρου αντίθετη που μας λέτε τώρα». «Ο χώρος της δικαστικής αίθουσας είναι κάτω από τη δικαιοδοσία των δικαστών ή των φυλακών και της αστυνομίας», αναρωτήθηκαν οι συνηγόροι.

Όταν η υπεράσπιση ζήτησε να τηρούνται μαγνητοφωνημένα πρακτικά, η πρόεδρος απάντησε ότι: «Το δικαστήριο είναι σύμφωνο με τη μαγνητοφώνηση της δίκης, είναι αναγκαία». Μετά όμως από διακοπή, ανακοίνωσε ότι το αίτημα της μαγνητοφώνησης δεν μπορεί να ικανοποιηθεί γιατί... «δεν υπάρχει υποδομή».

«Ακόμα και σε κάθε δίκη δικαστηρίου μαγνητοφωνούνται πρακτικά. Αν δεν υπάρχει υποδομή να πάμε σε άλλη αίθουσα», αντέδρασε ένας εκ των συνηγόρων.

Μπροστά στην απειλή των 9 κατηγορουμένων να αποχωρή-

σουν από το δικαστήριο και να ανακαλέσουν την εντολή προς τους συνηγόρους, και το ενδεχόμενο να δικάζει το δικαστήριο μπροστά σε άδεια έδρανα και με διορισμένους από το ίδιο δικηγόρους, η πρόεδρος του δικαστηρίου διέκοψε τη δίκη για τη Δευτέρα 24 Ιανουαρίου 2011.

Ίσως χρειάζεται σύσκεψη με τον Big Brother του υπουργείου του κυρίου Καστανίδη...

Και νέες συλλήψεις με τρομοκρατικά σασπένς

Μέρος της προετοιμασίας της δίκης στον Κορυδαλλό πρέπει να θεωρηθεί όχι μόνο η σύλληψη 4 νεαρών από τη Θεσσαλονίκη -και μιας νεαρής γερμανίδας- που κατά την αστυνομία ετοιμάζαν χτύπημα εν όψει της δίκης των «πυρήνων της φωτιάς», αλλά και το όλο σκηνοθέτησε η Αντιτρομοκρατική Υπηρεσία.

Οι τέσσερις νέοι συνελήφθησαν, και πριν καν στοιχειοθετηθούν κατηγορίες οι φωτογραφίες τους δόθηκαν στη δημοσιότητα κατά παράβαση όλων των δικονομικών κανόνων. Επιπλέον, για την κοπέλα, 27 χρόνων καθηγήτρια, γερμανικής καταγωγής τα «στοιχεία» διανθίστηκαν με το δήθεν ιστορικό των «τρομοκρατών»... γονέων της. Οι σκηνοθέτες της Αντιτρομοκρατικής θεώρησαν ότι μπορούν να καλύψουν τα αποδεικτικά κενά του κατηγορητηρίου με το ιστορικό του DNA των γονέων της κοπέλας. Η μητέρα της, είπαν, είναι γερμανίδα της RAF (Φράζια Κόκκινος Στρατός) και ο πατέρας της τρομοκράτης που σκοτώθηκε σε μάχη με την αστυνομία στη Γερμανία! Η αστυνομία διοχέτευσε την είδηση και τα παπαγαλάκια στα ΜΜΕ έστησαν πάργυ. Η υπόθεση έχει διεθνείς διαστάσεις και η ακροαματικότητα ανεβαίνει...

Ύστερα απ την αντίδραση της μητέρας της κοπέλας (βλέπε σε διπλανή στήλη) και την διάψευση της γερμανικής εισαγγελίας ότι οι γονείς της κοπέλας είναι τρομοκράτες, η Αστυνομία αναδιπλώθηκε και ο Παπουτσίης εμφανίστηκε «θυμωμένος», πρέπει πρώτα να εξακριβώνονται τα στοιχεία, είπε.

Η νεαρή Φαίη-Μαρί Μάγιερ ύστερα από τον διεθνή σάλο αποφυλακίστηκε (με διαφωνία ανακριτή και εισαγγελέα, για να δείξουν ότι υπήρχαν τάχα στοιχεία σε βάρος της), αλλά οι τέσσερις

νέοι προφυλακίστηκαν αρνούμενοι να απολογηθούν.

Μια ακόμη δίκη «κατά της τρομοκρατίας» ετοιμάζεται, ενώ αυτή που ήδη ξεκίνησε έχει όλες τις προϋποθέσεις να εξελιχθεί σε μνημείο παραβίασης όλων των δικονομικών κανόνων. Για να κάνει φανερό ότι αυτή η αστική δικαιοσύνη έχει ξεπέσει και εκφυλιστεί, όπως και οι ταγοί της. Για να αντιστοιχηθεί η χρεοκοπία της καπιταλιστικής οικονομίας με τη χρεοκοπία των στοιχειωδών θεσμών που διασφαλίζουν τους κατηγορούμενους από την αυθαιρεσία των δικωκτικών αρχών.

Στο κράτος σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης, που τρέμει την οργή του λαού και μια νέα εξέγερση πιο δυναμική από εκείνη του Δεκέμβρη 2008, η περιβόητη «καταπολέμηση της τρομοκρατίας» έχει, όπως αποδεικνύεται, μεγαλύτερη αξία από τα νομικά και συνταγματικά δικαιώματα των κατηγορουμένων... Ο γυμνός μηχανισμός κρατικής καταστολής, χωρίς κανένα μανδύα νομιμότητας, είναι το μόνο που μπορεί να αντιτάξει η κυβέρνηση

ΠΑΣΟΚ στις κοινωνικές αντιστάσεις.

Γίνεται όμως καθαρό ότι ο πραγματικός στόχος δεν είναι κάποιες ομάδες απομονωμένων ακτιβιστών, αλλά το σύνολο του εργαζόμενου λαού και της νεολαίας που αντιδρούν στα μέτρα πείνας και εξαθλίωσης που οι άθλιοι κυβερνώντες προσυπέγραψαν με το ΔΝΤ, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Θέλουν να τρομοκρατήσουν το λαό και τη νεολαία και γι' αυτό υπερδιογκώνουν υποθέσεις που στη χειρότερη περίπτωση, και με βάση τους αστικούς νόμους θα ήταν πλημμελειματικού χαρακτήρα, και τις χαρακτηρίζουν τρομοκρατικές και σέρνουν σε τρομοδικές νέα παιδιά και έχουν γεμίσει τις φυλακές με «αναρχικά και αντιεξουσιαστικά στοιχεία».

Αλλά αν η χούντα έπεσε γιατί αρνιόταν να ικανοποιήσει τα αιτήματα για «ψωμί, παιδεία, ελευθερία», δεν θα αργήσει η ώρα που οι νέοι «δικτάτορες των αγορών» θα τρέχουν να προλάβουν ελικόπτερα... στο δρόμο του Μπεν Άλι.

Θ.Κ.

Δήλωση της Μπάρμπαρα Μάγιερ

«Εγώ, η Μπάρμπαρα Μάγιερ, γεννημένη στις 03.06.1958 στο Μπαντ Βάλντζεε της Γερμανίας, κόρη του Ρούντολφ και της Αβελίτσε, είμαι η μητέρα της προχθεσινής συλληφθείσας Φαίης-Μαρί Μάγιερ.

Με την παρούσα δήλωσή μου ξεκαθαρίζω ότι δεν είμαι η Μπάρμπαρα Μάγιερ που κατηγορείται για συμμετοχή στη RAF, όπως και ότι ο διαζευγμένος σύζυγός μου, Βόλφγκανγκ Μάγιερ του Χάινριχ, δεν είναι ο δολοφονημένος άντρας της. Κάτι που εύκολα αποδεικνύεται, αφού αυτός ζει και εργάζεται στη Γερμανία.

Με απογοήτευση και οργή παρακολούθησα χθες τις ειδήσεις τόσο στην τηλεόραση, όσο και σε διάφορες ηλεκτρονικές ειδησεογραφικές σελίδες. Δεν γνωρίζω πώς και γιατί κάποιοι δημοσιογράφοι αποφάσισαν να παραπληροφορίσουν ότι οι γονείς της κόρης μου είναι καταζητούμενοι ή νεκροί τρομοκράτες. Εγώ τους ονομάζω δυσφημιστές και διασπορείς ψευδών ειδήσεων. Όλη μου τη ζωή υπήρξα ειρηνικός άνθρωπος. Δεν θα ηρεμήσω όμως, μέχρι ορισμένοι δημοσιογράφοι να οδηγηθούν στη Δικαιοσύνη, να ανακαλέσουν δημόσια όσα προείπαν και να καθαρίσουν τη λάσπη που έριξαν.

Σκοπεύω να κινήσω όλες τις νόμιμες διαδικασίες, αστικές και ποινικές, και να διαταράξω τις ήρεμες ζωές τους. Τέτοιοι άνθρωποι αντιλαμβάνονται τις συνέπειες των πράξεών τους, μόνο όταν συρθούν και οι ίδιοι ενώπιον της δικαιοσύνης.

Τέλος δηλώνω με υπερηφάνεια, ότι δεν είμαι μόνο μητέρα, αλλά και καλή φίλη της κόρης μου. Δεν γνωρίζω τι περιέχει η δικογραφία που σχηματίστηκε εναντίον της, γνωρίζω όμως πολύ καλά ότι είναι αναρχική και όχι τρομοκράτης. Αυτοί που χρησιμοποιούν τελείως ανεύθυνα τη θέση τους για να σπιλώσουν τον οποιοδήποτε ως τρομοκράτη, αυτοί που δεν ντρέπονται να καταστρέφουν τη ζωή της κόρης μου, αυτοί είναι που τρομοκρατούν.

Θεσσαλονίκη, 16 Ιανουαρίου 2011
Μπάρμπαρα Μάγιερ»

δης για την μοκρατία

Αμερικανών» είναι ο τώως υπουργός Προστασίας του Πολίτη. Η αναφορά του εκθέτει το περιεχόμενο συνάντησής του με τον Χρυσοχοϊδη στην Κατεχάκη, στις 22 Ιανουαρίου 2010, «την τρίτη μιας σειράς συναντίσεων, ώστε ο πρεσβευτής να πληροφορηθεί από ανώτατους Έλληνες αξιωματούχους σχετικά με την αύξουσα αναδιοργάνωση των υπηρεσιών ασφαλείας, πληροφοριών και επιβολής του νόμου στην Ελλάδα κάτω από την ομπρέλα του υπουργείου Προστασίας του Πολίτη, το οποίο δημιουργήθηκε μετά την εκλογή της κεντροαριστερής κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ τον Οκτώβριο του 2009.

Συνέχεια στη σελίδα 6

Μαζικό κίνημα ενάντια στις αυξήσεις των εισιτηρίων

ΔΕΝ ΠΛΗΡΩΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΤΟΥΣ

Οι συγκοινωνίες είναι δημόσιο αγαθό

Πεσοκόβουν άγρια τους μισθούς και τις συντάξεις. Αφήνουν τις τιμές των ειδών διατροφής να καλπάζουν στα ύψη. Αυξάνουν τους έμμεσους και άμεσους φόρους. Υποβαθμίζουν το επίπεδο ζωής εκατοντάδων χιλιάδων και εκατομμυρίων ανθρώπων ρίχνοντάς τους στον καιάδα της ανεργίας. Συγχρόνως απαιτούν όλοι αυτοί που υφίστανται τις δραματικές συνέπειες της καπιταλιστικής κρίσης και της κυβερνητικής πολιτικής να πληρώσουν το μάρμαρο.

Οι αυξήσεις στα εισιτήρια των αστικών συγκοινωνιών που επιβάλλει η κυβέρνηση από την 1 Φεβρουαρίου είναι μια πρόκληση προς τους εργαζόμενους, τους συνταξιούχους, τους άνεργους και ειδικά τους νεολαίους που εξ αρχής πεποιούνται στο περιθώριο.

Το εισιτήριο του 1 ευρώ πάει στα 1.40, αύξηση 40%. Η κάρτα πολλαπλών διαδρομών σε όλα τα μέσα μεταφοράς από 35 ευρώ μηνιαίως ανεβαίνει στα 45, αύξηση 28,57%. Το «φθινό» εισιτήριο του 1.20 ευρώ ισχύει μόνο για μια διαδρομή, σε ένα μόνο μέσο μεταφοράς. Περικόποντας συγχρόνως λεωφορειακές γραμμές σε συνοικίες της Αθήνας αναγκάζουν τους επιβάτες να αγοράζουν το εισιτήριο του 1.40, την ίδια ώρα που αραιώνουν τα δρομολόγια.

Είναι πρόκληση, στον καιρό της κρίσης, να ακριβαίνουν τα εισιτήρια και μάλιστα σε τέτοια ποσοστά. Η συγκοινωνία είναι δημόσιο αγαθό. Κανείς δεν μπορεί να υψώνει χρηματικά τείχη που εμποδίζουν το δικαίωμα στη ελεύθερη μετακίνηση. Αφού η κυβέρνηση με τα οικονομικά χαράτσια παρεμποδίζει τη μετακίνηση εκατομμυρίων επιβατών, οι πολίτες, οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι, οι συνταξιούχοι, οι μαθητές και φοιτητές έχουν το ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΜΗΝ ΠΛΗΡΩΝΟΥΝ. Δεν θα πληρώσουμε την κρίση τους.

Την 1η Φεβρουαρίου πρέπει να εμφανιστεί ένα μεγάλο, μαζικό κίνημα που θα διεκδικεί και θα επιβάλλει την ελεύθερη, δωρεάν μεταφορά των επιβατών με ένα σύστημα δημόσιων συγκοινωνιών. Αυτό θα είναι η απάντηση όλου του λαού στην επίθεση της κυβέρνησης της τρόικας ΔΝΤ/ΕΚΤ/ΕΕ και στην άγρια επίθεση στα εργασιακά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα των εργαζομένων στις συγκοινωνίες, στις μεταξίσεις και τις απολύσεις. Όλοι μαζί, εργαζόμενοι και επιβάτες. Όχι στα χαράτσια των αυξήσεων, ελεύθερες (δωρεάν) μετακινήσεις σε δημόσιες συγκοινωνίες.

1^η Φλεβάρη μέρα δράσης ενάντια στην αύξηση της τιμής των εισιτηρίων στα Μαζικά Μέσα Μεταφορών

ΔΕΝ ΠΛΗΡΩΝΟΥΜΕ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ
Δωρεάν συγκοινωνίες για όλους

Την Τρίτη 1^η Φλεβάρη, μέρα που ανακοίνωσε η κυβέρνηση ότι θα αυξήσει τα εισιτήρια όλων των μέσων κατά 40%, η Πρωτοβουλία των εργαζομένων στα Μέσα Μεταφορών, οι επιτροπές αγώνα κατοίκων, πολιτών και εργαζομένων, ενάντια στα Διόδια, Κινήσεις Πόλης, τα σχήματα της επαναστατικής - ριζοσπαστικής αριστεράς που συμμετέχουν στην τοπική αυτοδιοίκηση, καθώς και διάφορες τοπικές συλλογικότητες καλούν σε κινηματική δράση στους σταθμούς του Μετρό, του τρένου και των λεωφορείων για την δωρεάν μεταφορά όλων των εργαζομένων.

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΑΥΞΗΣΗ ΤΩΝ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ
ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟ ΤΩΝ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΩΝ
ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΟΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΑΓΑΘΟ
ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΚΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

Αποκαλύψεις του Wikileaks για την Ελλάδα

ΕΛ.ΔΣ και Χρυσοχοϊδης για την

Συνέχεια από τη σελίδα 5

Η συνάντηση αυτή είχε σκοπό την απόκτηση μιας αναφοράς προόδου για το φιλόδοξο σχέδιο που ο Χρυσοχοϊδης είχε συζητήσει με τον πρεσβευτή σε προηγούμενη συνάντησή τους, στις 12 Νοεμβρίου 2009». Στη συνάντηση ο Σπέκχαρντ συνοδευόταν από το «No2» της πρεσβείας και τρεις ακόμα εξει-

δικευμένους ανώτατους αξιωματούχους ασφαλείας. Ο κ. Χρυσοχοϊδης τούς δέχτηκε μόνος του.

Ο κ. Χρυσοχοϊδης τους ενημέρωσε και για τη συνάντηση που είχε μόλις την προηγούμενη με τον Αμερικανό υπουργό Εσωτερικής Ασφάλειας, στο περιθώριο της διεθνούς διάσκεψης στο Τολέδο, όπου οι χώρες της Ε.Ε. είχαν επαναδεσμευτεί στην απόφασή τους να μοιράζονται πληροφορίες σχετικά με την

τρομοκρατία και μεταξύ τους και με τις ΗΠΑ: Στο τηλεγράφημα καταγράφεται η επισήμανσή του ότι «είναι μάταιο κάθε χώρα να συγκεντρώνει τεράστιες ποσότητες πληροφοριών και να μη μοιράζεται όλο αυτό τον όγκο των δεδομένων, ώστε να υπάρξουν αποτελέσματα».

Επιπλέον, ο Χρυσοχοϊδης «έθαψε» αγρίως στους Αμερικανούς την... ΕΥΠ. Γιατί; γιατί η ΕΥΠ συνδικαλιζείται. Κατά τα λεγόμενα του Σπέκχαρντ ο Χρυσοχοϊδης «Είπε ωμά, "Η ΕΥΠ είναι ένα τίποτα". Δεν υπηρετεί την αποστολή της να προστατεύει την Ελλάδα και στην πραγματικότητα είναι επικίνδυνη για την εθνική ασφάλεια εξαιτίας των πολλών ελλείψεών της, μία από τις σπουδαιότερες των οποίων είναι ότι αποτελεί συνδικαλιζόμενη δύναμη εργαζομένων. Ως αποτέλεσμα, δήλωσε ο Χρυσοχοϊδης, σκοπεύει να "την κατεδαφίσει και να την ξανακτίσει".

ΣΤΟ
13,5%
ΚΑΙ Η
ΑΝΕΡΓΙΑ
ΚΑΛΠΑΖΕΙ

Στο 13,5% του συνολικού εργατικού δυναμικού ανήλθε ανεργία τον περασμένο Οκτώβριο σύμφωνα με το τελευταίο δελτίο τύπου της Στατιστικής Αρχής.

Τον Οκτώβριο του 2010 το ποσοστό της ανεργίας ήταν 9,8%. Σε πραγματικά νούμερα αυτό σημαίνει ότι οι άνεργοι αυξήθηκαν μέσα σε ένα χρόνο κατά 192.908 (αύξηση 39,3%) για να φτάσουν στους 684.047 από 491.139 που ήταν πέρσι τον ίδιο μήνα. Απότομη επίσης είναι αύξηση της ανεργίας μεταξύ Οκτωβρίου-Σεπτεμβρίου 2010: Επιπλέον 56.332 άνθρωποι (αύξηση 9,0%) προστέθηκαν στην "ουρά" των ανέργων. Μεγαλύτερα σε σχέση με το μέσο όρο είναι τα ποσοστά της ανεργίας στη νεολαία. Το 34,6% των νέων ηλικίας 15-24 ετών και το 18,3% της ηλικίας 25-34 είναι χωριστά δουλειά.

H.A.

Οκτώ εβδομάδες κλείνουν στα μπλόκα οι κάτοικοι της Κερατέας απέναντι στα ΜΑΤ που φυλάνε τα μηχανήματα των εργολάβων. 8 εβδομάδες στα οδοφράγματα, όπου ήταν αρκετές να φέρουν τα πάνω κάτω στις συνειδήσεις των κατοίκων αλλά και να δημιουργήσουν ένα πολύ μεγάλο κύμα συμπαράστασης.

Η ανικανότητα και άρνηση της κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ όπως και της προηγούμενης της ΝΔ για μια συνολική σχεδιασμένη λύση στο πρόβλημα της διαχείρισης των απορριμμάτων στηριγμένη στις σύγχρονες μεθόδους και στην ανακύκλωση, όχι μόνο δεν λύνει το πρόβλημα, αλλά όλοι μαζί παραδίδουν τη διαχείριση των απορριμμάτων της Αττικής στους ιδιώτες και στον εθνικό μεγαλοεργολάβο Μπόμπολα.

Τώρα θεωρούν ότι είναι η χρυσή ευκαιρία για να κάνουν πραγματικότητα αυτό που τα ιδιωτικά μεγαλοσυμφέροντα επιβουλεύονταν τα τελευταία χρόνια.

Δίνουν στους ιδιώτες την κατασκευή και την εκμετάλλευση των εγκαταστάσεων διαχείρισης απορριμμάτων για 25 χρόνια κατά τα πρότυπα της Αττικής οδού και των εθνικών οδών. Πιασμένοι στη μέγγενη της κρατικής χρεοκοπίας από τη μια και στα πρόστιμα για τις ανεξέλεχτες χωματερές από την ΕΕ προωθούν την λύση της ιδιωτικοποίησης της διαχείρισης των απορριμμάτων έτσι ώστε και να μειώσουν το προσωπικό (απολύσεις) και να ευχαριστήσουν την ΕΕ -καθώς ο Μπόμπολας αγόρασε την ήδη απαρχαιωμένη τεχνολογία για τα ΧΥΤΑ από τους Γερμανούς. Προσπαθώντας από την άλλη να μειώσουν το κόστος μεταφοράς εκτός Αττικής επέλεξαν την Κερατέα -όπως και επί ΝΔ το Γραμματικό, ανεξάρτητα από τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις.

Την ώρα που σε άλλες χώρες η τεχνολογία αυτή τείνει να αντικατασταθεί από άλλες μεθόδους, οικολογικές, με διαχωρισμό και ανακύκλωση στην πηγή, μείωση του όγκου σκουπιδιών και εκμε-

Κλιμακώνεται ο αγώνας στα μπλόκα της Κερατέας

τάλλευση των υπολειμμάτων χωρίς περιβαλλοντική επιβάρυνση ο Μπόμπολας πουλώντας φύκια για μεταξωτές κορδέλες έρχεται να «σώσει την χώρα», με τα αζημίωτο φυσικά, από τα πρόστιμα της ΕΕ με τις πλάτες της «κοινοπραξίας» ΠΑΣΟΚ-ΝΔ-ΛΑΟΣ.

Πριν από λίγες ημέρες το συμβούλιο της επικρατείας όπου είχαν κάνει προσφυγή οι κάτοικοι απέρριψε την έντασή τους και αποφάσισε τη συνέχιση του έργου για το ΧΥΤΑ. Τα ΜΜΕ παρουσιάζουν αυτή την απόφαση ως επικρατούσα της προηγούμενης απόφασης του ειρηνοδικείου Λαυρίου τους δικαιώνει Το θέμα έφτασε στις Βρυξέλλες όπου κατατέθηκαν και από τις δύο αντίπαλες πλευρές φάκελος με στοιχεία. Ο ένας, που κατέθεσε ο πρώην δήμαρχος Κερατέας Ιατρού περιείχε αποδεικτικά στοιχεία που αποδεικνύουν ότι ο ΧΥΤΑ στην περιοχή είναι παράνομος. Ο άλλος φάκελος που τον συνόδευε ο **υπουργός Εσωτερικών Γιάννης Ραγκούσης, ο υπουργός ΠΕΚΑ Τίνα Μπιρμπί-**

λη και ένας σύμβουλος-τσιράκι του μεγαλοεργολάβου Μπόμπολα ανάμεσα σε άλλα είχε έγγραφα που ανέφερε ψευδώς ότι τα έργα έχουν ξεκινήσει!! Μέσα στο επόμενο χρονικό διάστημα αναμένεται επιτροπή να διερευνήσει την υπόθεση. Βέβαια το παραμικρό έργο δεν έχει γίνει στην περιοχή αλλά αυτό το «μικρό ψεματάκι» της ελληνικής κυβέρνησης μάλλον σχετίζεται με το ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει δώσει τελεσίγραφο την προθεσμία για αποκατάσταση των "Χώρων Ανεξέλεγκτης Διάθεσης Αποβλήτων" ως 31η Δεκεμβρίου 2010, μετά την πάροδο της οποίας θα ακολουθήσει νέα καταδικαστική απόφαση για την Ελλάδα..

Η Κερατέα δεν είναι μόνιμη

Η ηρωική αντίσταση των κατοίκων της Κερατέας παρά το ότι έχει πολλά κοινά με τον αγώνα των κατοίκων του Γραμματικού επί ΝΔ, έχοντας ενσωματώσει τους

αγώνες και τις εμπειρίες τους, έρχεται σε μια περίοδο κρατικής χρεοκοπίας και ολοκληρωτικού ξεπουλήματος της χώρας στο μεγάλο ευρωπαϊκό κεφαλαίο και στους έλληνες μεγαλοεργολάβους. Ο κάτοικος της Κερατέας δεν υπερασπίζει μόνο το βίος του και το σπίτι του αλλά μπορεί να είναι άνεργος, εργαζόμενος που του έκοψαν τον μισθό, συνταξιούχος με περικοπή της σύνταξης, νεολαίος χωρίς μέλλον.

Έτσι μπορεί να κατανοηθεί η ραγδαία αλλαγή σε ένα συντηρητικό, αρβανίτικο περίχωρο που κάποτε «κερνάγαμε τσιπούρα τους αστυνομικούς στο καφενείο και τώρα τους κώνουμε μολότοφ», όπως μας είπε γλαφυρά ένας κάτοικος.

Η Κερατέα έγινε πόλος έλξης και σημείο αναφοράς κάθε μακόμενης δύναμης. Στη μέση του δρόμου, που είναι πα εδώ και μέρες κλειστός από τα μπλόκα, οι οδομαχίες, ο πετροπόλεμος και οι μολότοφ από τη μεριά των κατοίκων και η βία των ΜΑΤ με τις ρίψεις ασύλληπτων ποσοτήτων χημικών ασφύξιων αερίων, χειροβομβίδων κρότου-λάμψης και ροπαλών, είναι καθημερινές. (Τα ΜΜΕ θα δώσουν είδηση για μια κατσίκια που έκλεισε το δρόμο ή για ένα τρακάρισμα που φέρνει μποτιλιάρισμα αλλά κουβέντα για την κλειστή λεωφόρο Λαυρίου μας είπαν χαρακτηριστικά).

Όταν δεν γίνονται μάχες παρά το κρύο ο κόσμος κάνει πασαρέλα από το ξύλινο σπιτάκι-στέκι που είναι στο μέσον των δυο μπλόκων μέχρι τα ΜΑΤ κλειστά τους παρά το ότι τα μηχανοκίνητα των ΜΑΤ και η αύρα εκτόξευσης νερού έχουν ανάμενες

μηχανές και προβολείς και τους βιντεοσκοπούν.

Η βδομάδα που πέρασε ήταν ιδιαίτερα καυτή..

Ένα από τα πολλά βράδια και ενώ γίνονταν οι "καθερωμένες" οδομαχίες, μια ομάδα κατοίκων πήρε το δρόμο για το βουνό και έφτασαν στα μηχανήματα όπου υπήρχαν ασφαλίτες που τα φρουρούσαν... πίνοντας και χορεύοντας και τους έπασαν κυριολεκτικά στον ύπνο. Ακολούθησε μάχη σώμα με σώμα. Εκεί ένας ασφαλίτης έβγαλε όπλο και σημάδεψε έναν κάτοικο, ο οποίος δεν ποιήθηκε και του λέγε: Ρίξε ρε.. ρίξε αν τολμάς! Βέβαια όχι μόνο δεν έριξε αλλά έφαγε και πάρα πολύ ξύλο.

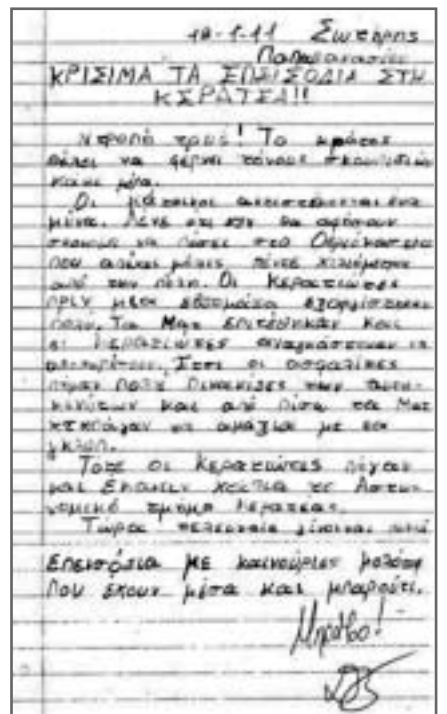
Ένα άλλο βράδυ δυνατών συγκρούσεων εθεάθη 75χρονη με τσεκούρι να τρέχει λυσοασμένη προς τα ΜΑΤ.

Κάποιο άλλο βράδυ, τα ΜΑΤ έπασαν τα αυτοκίνητα των κατοίκων και μάζεψαν και τις πινακίδες. Όταν διαμαρτυρήθηκαν τους είπαν... «τα παράπονα σας στο τμήμα της περιοχής σας». Οι κάτοικοι πήγαν στο τμήμα και «παραπονέθηκαν». Όταν έφυγαν το τμήμα είχε γίνει... καλοκαιρινό!

Κάποιον άλλο τον σταμάτησαν σε μπλόκο και δεν τον άφησαν να περάσει και να μπει εντός της Κερατέας' ενώ τους επαναλάμβανε πως μένει εκεί και δεν γίνεται να μην περάσει είχαν το θράσος να του κατεβάσουν το χειρόφρενο και να του σπρώξουν και να του πετάξουν το αυτοκίνητο έξω από το δρόμο στο καντάκι.

Μπροστά σ' αυτήν την κατάσταση και καθώς το θηκό των κατοίκων παραμένει «ακραιότατο» και η αλληλεγγύη δυναμώνει δεν είναι τυχαία η συνδικαλιστική ανακοίνωση της αστυνομίας που ούτε λίγο ούτε πολύ λει «δεν πάει άλλο, είμαστε 16 ώρες εδώ, τραβάμε τα πάνδενα, να έρθει η Μπιομπιλν εδώ να καθαρίσει».

Γ. Μητροβγένης

Γράμμα 9χρονου μαθητή

αριστερά και την τρομοκρατία

Επίσης, ο Έλληνας υπουργός αντέδρασε θετικά στην πρότασή του να δημιουργηθεί τοπική αντιτρομοκρατική ομάδα εργασίας, την οποία, από ελληνικής πλευράς, θα αποτελούσαν αξιωματούχοι της αστυνομίας και της ΕΥΠ και άνδρες του FBI και άλλοι αξιωματούχοι της πρεσβείας από πλευράς ΗΠΑ». Ας σημειωθεί ότι η πρόταση του αμερικανού πρεσβευτή έγινε απ' ευθείας στον αρχηγό της αστυνομίας,

προσπερνώντας τον ίδιο τον υπουργό που όμως δεν έδειξε να θίγεται. Ούτε τον καιρό της μεγάλης αμερικανοκρατίας, όταν ο Παναγιωτάκης Κανελόπουλος έλεγε στον Βαν Φλητ «στρατηγέ ιδού ο στρατός σας», δεν υπήρξε Έλληνας υπουργός που να τηρεί τόσο χαμερπή στάση απέναντι στον τοποτηρητή των ΗΠΑ.

Τα χαμερπή ανθρωπάκια, οι λακέδες με την ευλύγιστη μέση, συμπλέουν με τα όργανα

του αμερικανικού ιμπεριαλισμού για να πλήξουν το εργατικό, λαϊκό και επαναστατικό κίνημα. Είναι μια ιερή συμμαχία ντόπιων καπιταλιστών, ιμπεριαλιστών, μπάτσων και λακέδων. Η εργατική τάξη και η νεολαία, στην Ελλάδα, την Ευρώπη και σ' όλο τον κόσμο πρέπει να αντιπαρατάξουν τη δική τους διεθνή πάλη για να σώσουν τα ανδρείκελα του ντόπιου και υπερεθνικού κεφαλαίου.

Τυνησία

Η Αραβική Επα

Η αυτοπυρπόληση του νεαρού πλανόδιου πωλητή, απόφοιτου Πληροφορικής, Mohammed Bouazizi, έβαλε φωτιά σε όλη τη Βόρεια Αφρική. Ο νεαρός Μοχάμεντ έκανε τον μικροπωλητή φρούτων γιατί ήταν άνεργος. Έφθασε να περιλουστεί με βενζίνη και να αυτοπυρποληθεί όταν η αστυνομία του κατάσχεσε το εμπόρευσμά του και τον εξευτέλισε, με την απολογία ότι δεν είχε άδεια.

Είναι βέβαιο πως οι μπάσοι δε γνώριζαν πως ρίχνανε το πρώτο κομμάτι ενός ντόμινο που έμελλε να παρασύρει μια δικτατορία 23 χρόνων στην Τυνησία.

Ο θάνατος του νεαρού στις 4 Γενάρη οδήγησε σε μια τεράστια επαναστατική επίθεση των μαζών σε κάθε γωνιά της χώρας, σε άγριες συγκρούσεις με τις δυνάμεις καταστολής στη χώρα με τη μεγαλύτερη αναλογία δυνάμεων ασφαλείας ως προς τον πληθυσμό σε ολόκληρη τη Βόρεια Αφρική. Η επίθεση σε τράπεζες, κυβερνητικά κτίρια και αστυνομικά τμήματα είχε ένα σύνθημα "Μοχάμεντ κλαίμε για σένα! Θα κάνουμε αυτούς που φταίνε για το θάνατο σου να κλάψουν! Έξω ο Μπεν Αλί". Ο λαομίσητος δικτάτορας ο οποίος συνδέεται με την κοινωνική μιζέρια τεράστιων εργαζόμενων μαζών και την εκρηκτική ανεργία της νεολαίας είναι παρελθόν για την ιστορία της Τυνησίας. Η νέα σελίδα, μέσα από μια κυβέρνηση εθνικής ενότητας, ραχοκοκαλιά της οποίας αποτελούν στελέχη του παλιού καθεστώτος, δεν καταφέρνει να ενσωματώσει τη λαϊκή οργή και να δώσει διέξοδο. Οι οργισμένες μάζες θέλουν πίσω τη ζωή που τους έχουν κλέψουν και στέλνουν αυτό το μήνυμα από τη Μαυριτανία και την Αλγερία μέχρι την Ιορδανία και την Αίγυπτο. Μαζικές διαδηλώσεις οργανώνονται, αλληλεγγύης στην επανάσταση του λαού της Τυνησίας. Η εξέγερση των φτωχών μαζών της Αλγερίας ενάντια στην αύξηση των τιμών στη ζάχαρη, το λάδι και τα λαχανικά δείχνει πως ολόκληρη η περιοχή αποσταθεροποιείται με κινητήρια δύναμη την παγκόσμια χρεοκοπία του καπιταλισμού. Η κερδοσκοπία επάνω στα τρόφιμα και η ανεργία δυναμιτίζει την ταξική πάλη. Οι προσωρινές αναδιπλώσεις των κυβερνώντων ελίτ δεν αποτελούν διέξοδο. Οι αραβικές μάζες έχουν γνωρίσει στο πετσί τους το μαστίγιο. Είναι αργά για να τους δώσουν το καρτό της "δημοκρατίας". Παρακάτω δημοσιεύουμε τη διακήρυξη των συντρόφων μας από το τουρκικό τμήμα της ΣΕΤΑ (Συντονιστική επιτροπή για την Επανίδρυση της Τετάρτης Διεθνούς) σε σχέση με τα γεγονότα στην Τυνησία και τις επιπτώσεις τους σε ολόκληρο τον αραβικό κόσμο.

1. Το Επαναστατικό Εργατικό Κόμμα (DIP) χαιρετίζει με μεγάλο σεβασμό και χαρά την ηρωική πάλη των Τυνησιών εργατών και ανέργων, που απήφισαν τις σφαίρες της αστυνομίας για να ανατρέψουν τελικά τον Zine el-Abidin Ben Ali, ο οποίος έθεσε τη χώρα σε μια βάνουση δικτατορία για 23 χρόνια. Αυτό που γίνεται στην Τυνησία είναι μια πολιτική επανάσταση. Μόνο ο χρόνος θα δείξει αν αυτή η επανάσταση θα μετασχηματιστεί σε μια κοινωνική επανάσταση που θα απειλήσει την κυριαρχία της αστικής τάξης. Με δεδομένο ότι το συνδικαλιστικό κίνημα δεν αποτελεί μια ανεξάρτητη δύναμη στην Τυνησία, πόσο μάλλον οι σοσιαλιστικές δυνάμεις, και ενθυμούμενοι ότι ο ιμπεριαλισμός θα μπει τώρα στην αυλαία για να σταματήσει την επανάσταση, αυτό δείχνει απίθανο. Από την άλλη, το γεγονός ότι οι εργαζόμενοι της Τυνησίας, γέροι και νέοι, άντρες και γυναίκες, έχουν ξεκινήσει να εξοπλίζονται, μολονότι δεν έχουν τίποτα πέρα από απλά ξύλα, για να προστατεύσουν τις γειτονιές τους και να εγκαταστήσουν επιτροπές αυτοάμυνας, μπορεί να θεωρηθεί ένας πυρήνας εργατικής εξουσίας σε ένα πολύ πρώιμο στάδιο. Σε κάθε περίπτωση, η υποστήριξη της Τυνησιακής εργατικής τάξης και νεολαίας για να σωθεί η εξέγερση από το να εξαναγκαστεί να σταματήσει στα μισά του δρόμου είναι ένα επείγον καθήκον για τη διεθνή εργατική τάξη και το παγκόσμιο επαναστατικό κίνημα. Το πιο σημαντικό καθήκον αυτή τη στιγμή είναι η πάλη ενάντια στη διακοπή της επανάσταση από μια φιλο-ΕΕ, κοσμοπολίτικη "δημοκρατία" στα χέρια της αστικής τάξης και των συμμάχων της. Δεδομένου ότι αυτό το καθεστώς σε καμία περίπτωση δεν θα εξαλείψει ούτε καν θα αμβλύνει την πείνα των Τυνησιών εργατών και της άνεργης νεολαίας, δεν θα αξίζει ούτε την αυτοπυρπόληση του

μάρτυρα της επανάστασης Mohammed Bouazizi, ούτε το θάνατο πάνω από 100 εργατών και φτωχών ανθρώπων κατά τη διάρκεια των επεισοδίων.

2. Η Τυνησιακή επανάσταση είναι μέχρι τώρα η πιο σημαντική επίπτωση στο πεδίο της ταξικής πάλης της Μεγάλης Ύφεσης που χτύπησε ολόκληρο τον κόσμο από το 2008. Το άμεσο αίτιο αυτής της πάλης ενός μήνα, που οδήγησε στη επανάσταση, είναι η άνοδος της ανεργίας σε ένα αβάσταχτο επίπεδο σαν αποτέλεσμα του μεγάλου πλήγματος που έφερε η οικονομική κρίση, η οποία έχει απλωθεί σε ολόκληρο τον κόσμο και έχει ταρακουνήσει την Ευρώπη, τον πλούσιο γείτονα της Τυνησίας, στον τουρισμό, τη βασική πηγή εσόδων για την οικονομία της Τυνησίας. Επιπρόσθετα, τα σκληρότερα μέτρα που επιβλήθηκαν από την Ευρωπαϊκή Ένωση για να αποτρέψουν τη μετανάστευση εργατικού δυναμικού στο πλαίσιο της κρίσης έχει καταστρέψει την ελπίδα της Βορειοαφρικανικής νεολαίας για μια ατομική σωτηρία. Με αυτή την έννοια, η Τυνησιακή επανάσταση έχει σηματοδοτεί από την ίδια δυναμική που οδήγησε στην Ελληνική εξέγερση του 2008 και τους τρομερούς εργατικούς αγώνες κατά τη διάρκεια του 2010 σε αυτή τη χώρα, τον αγώνα της Tekel στην Τουρκία το 2010, τις γενικές απεργίες και τις φοιτητικές εξεγέρσεις που έλαβαν χώρα κατά τη διάρκεια του 2010 στη Γαλλία, την Ισπανία, την Πορτογαλία, την Ιρλανδία και τη Βρετανία. Απνώνοντας τις συσσωρευμένες αντιφάσεις και τις παραδόσεις της ταξικής πάλης των Ευρωπαϊκών χωρών των παραλίων της Μεσογείου, η εργατική τάξη, οι άνεργοι, και οι φτωχοί της Βόρειας Αφρικής έχουν ξεσηκωθεί. Η Μεσόγειος μεταμορφώνεται σε λεκάνη της επανάστασης.

3. Η αντίδραση του ιμπεριαλισμού στην Τυνησιακή επανάσταση έχει γίνει ένα κατεξοχήν παράδειγμα υποκρισίας. Με δεδομένες τις μεγαλοστομίες επάνω στη σημασία της δημοκρατίας ενάντια σε έθνη που θεωρούν εχθρούς, οι ΗΠΑ και η ΕΕ έχουν μια τελείως διαφορετική προσέγγιση απέναντι στην Τυνησία. Η ΕΕ και ιδιαίτερα η Γαλλία, πρώην αποικιακή δύναμη στην Τυνησία,

Μαζική Διαδήλωση στην Τύνιδα στις 15 Ιανουαρίου 2011 ενάντια στον πρόεδρο (σ' αυτή που προεδρεύει ο "δικός μας" Giorgos) είχε ανακοινώσει ο έσκασε με κατεύθυνση τη Γαλλία, που για χρόνια τον στήριζε, αλλά με

δεν έβγαλε λέξη για έναν ολόκληρο μήνα σχετικά με τα γεγονότα που κόστισαν τη ζωή σε περισσότερους από 50 νέους ανθρώπους. Έχοντας σιωπήσει για αρκετό

καιρό και οι ίδιες, οι ΗΠΑ, αισθανόμενες νωρίτερα από την ΕΕ την επικείμενη καταστροφή για το καθεστώς του Μπεν Αλί, ελίσσονται για να διαχωριστούν από το

Νάσταση Ξεκίνησε!

Πρόεδρος Μπεν Αλί. Λίγο πριν, ο επί 23 χρόνια πρόεδρος και μέλος της Β' Διεθνούς δεν θα θέσει καινούργια υποψηφιότητα ως πρόεδρος. Λίγο αργότερα το κατόπι της άρνησής του Σαρκοζί να τον δεχθεί πήγε στη Σαουδική Αραβία.

παλιό καθεστώς. Ο Ομπάμα, ήρωας για πολλούς, ήρθε τελικά να "χειροκροτήσει" τον Τυνησιακό λαό, αλλά μονάχα μετά την ανατροπή του Μπεν Αλί! Έχοντας

αναφερθεί στα γεγονότα του Ιράν μετά τις εκλογές πέρσι για την κάθαρση που περνούσε και διαρκώς επιμένοντας στη δολοφονία της Νέντα, ένα από τα λίγα θύμα-

τα των μουλάδων κατά τη διάρκεια εκείνων των γεγονότων, τα μέσα ενημέρωσης των ιμπεριαλιστικών χωρών απλώς κοιτούσαν αλλού καθώς η Τυνησιακή (και αργότερα η Αλγερινή) νεολαία σφαγιάζονταν. Τόσο οι ΗΠΑ όσο και η ΕΕ παρέμειναν σιωπηλές μέχρι την τελευταία ημέρα επειδή θεωρούσαν τον φιλο-ιμπεριαλιστή Μπεν Αλί, ο οποίος γονάτισε ακόμα και μπροστά στο Σιωνισμό, χρήσιμο για τα συμφέροντά τους. Παραπέρα, η Γαλλία φοβάται μια επαναστατική νίκη των μαζών στο Μαγκρέμπ όπως μια μάστιγα διότι είναι πιθανό να προκαλέσει τους Μπερς, τη νεολαία με Βορειοαφρικανική καταγωγή στη Γαλλία, τους πρόσφατους επαναστάτες των γαλλικών σπιτιών, σε ένα νέο κύρο της εξέγερσης. Αυτός ο συντελεστής του πληθυσμού είναι ένας ακόμα παράγοντας που ενώνει τις δυο ακτές της Μεσογείου μεταξύ τους.

4. Αυτή είναι η πρώτη φορά που η εργατική τάξη και οι μεγάλες εργαζόμενες μάζες έχουν ανατρέψει ένα δεσπότη στον Αραβικό κόσμο. Αυτό υποχρεωτικά θα έχει επιπτώσεις τόσο πικρές σε βαθμό αδιανόητο σήμερα. Οι ιμπεριαλιστές ληστές (στο Ιράκ και το Λίβανο) του Αραβικού πολιτισμού και οι λακέδες τους! Βασιλιάδες, σεϊκχδες, εμίρηδες (των χωρών του Κόλπου)! Δικτάτορες (της Αιγύπτου, της Συρίας, της Αλγερίας, του Σουδάν και της Λιβύης) και γραφειοκράτες (της Παλαιστίνης)! Τρέμειτε όλοι! Οι Άραβες εργαζόμενοι ετοιμάζονται να πάρουν τη μοίρα τους στα δικά τους

χέρια! Οι μέρες σας είναι μετρημένες! Σε όλες τις Αραβικές χώρες, οι μάζες παρακολουθούν την άνεργη νεολαία και τους φτωχούς ανθρώπους της Τυνησίας με απύθμενο θαυμασμό. Από τώρα, τα γεγονότα της Τυνησίας έχουν οδηγήσει σε μεγάλες διαδηλώσεις στην Αλγερία και την Ιορδανία για ταξικά ζητήματα. Ωστόσο, ο κύριος αντίκτυπος θα ξεδιπλωθεί τα επόμενα χρόνια, ακόμη και δεκαετίες. Την ίδια στιγμή, η Τυνησιακή εξέγερση δημιουργεί μια μεγάλη ευκαιρία για το σοσιαλισμό να υψωθεί ως μια εναλλακτική προοπτική απέναντι στον Ισλαμισμό, ο οποίος εμφανίζεται τις τελευταίες τρεις δεκαετίες ως η μόνη αντίσταση στον ιμπεριαλισμό και τα δεσποτικά καθεστώτα του Αραβικού κόσμου.

5. Η Τυνησιακή επανάσταση εξέθεσε επίσης την υποκρισία όλων των αστικών δυνάμεων της Τουρκίας. Ο Ταγίπ Ερντογάν, μελλοντικός ήρωας του Αραβικού κόσμου, δεν άνοιξε το στόμα του έναν ολόκληρο μήνα για να καταδικάσει το εγκληματικό καθεστώς του Μπεν Αλί. Σε μέτωπο με τους ψευτο-δημοκράτες της ΕΕ, οι φιλελεύθεροι δεν σήκωσαν ούτε το δαχτυλάκι τους για να υποστηρίξουν τις μάζες ενάντια στον επαπειλούμενο δεσποτισμό. Τόσο τα κοσμικά όσο και τα φονταμενταλιστικά μέσα ενημέρωσης προσπάθησαν να σπύσουν μια συνωμοσία της σιωπής ενάντια στον αγώνα των μαζών της Τυνησίας. Το Επαναστατικό Επαναστατικό Κόμμα (DIP) καλεί τους εργαζόμενους της Τουρκίας, Σουνίτες,

Αλάουι ή όποιου άλλου δόγματος, να επιλέξουν το μονοπάτι της Τυνησίας: αυτό το μονοπάτι έχει δείξει για άλλη μια φορά πως όχι μόνο το ψωμί αλλά και η δημοκρατία μπορεί επιτευχθεί μόνο μέσα από τον αγώνα της εργατικής τάξης! Το Τυνησιακό μονοπάτι λάμψει σε αντίθεση με την "εισαγωγή της δημοκρατίας" στο Ιράκ από τους ιμπεριαλιστές! Ντροπή σε αυτούς που έπαψαν να πιστεύουν στην ταξική πάλη και την επανάσταση, που έχουν ασταμάτητα, για χρόνια, σφουρηλατήσει την ιδέα ότι "η εργατική τάξη γίνεται όλο και λιγότερο οργανωμένη και ως εκ τούτου δεν μπορεί πια να ξεσηκωθεί στον αγώνα", που ασυνείδητα υποστηρίζουν ότι οι "Μουσουλμανικοί πληθυσμοί είναι πρόβατα και ποτέ δεν εξεγείρονται"! Το προλεταριάτο προσθέτει μια ακόμα σελίδα περηφάνιας στη διεθνή πάλη του! Και αυτό σε μια υπερβολικά Μουσουλμανική κοινωνία!

Ζήτω η πάλη των συντρόφων μας εργατών και νεολαίων της Τυνησίας!
Για τη διαρκή επανάσταση που οδηγεί τους εργάτες να καταλάβουν την εξουσία χωρίς να σταματήσουν στο στάδιο της "δημοκρατίας", στην Τυνησία και παντού!
Ζήτω η Σοσιαλιστική Ομοσπονδία της Μέσης Ανατολής!
Ζήτω η παγκόσμια επανάσταση!

Η Πρωτοβουλία για ένα Επαναστατικό Εργατικό Κόμμα (DIP) - Τουρκία
 16 Ιανουαρίου 2011

Αστυνομικός χτυπά διαδηλωτές

ΤΟ ΒΟΛΙΒΙΑΝΙΚΟ ΠΡΟΣ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΚΡΙ

του Χόρχε Αλταμίρα

αναδημοσιεύεται από την *Prensa Obrera* (6/1/2011)
-εβδομαδιαία εφημερίδα του *Partido Obrero* της Αργεντινής

Τα γεγονότα που συνέβησαν το περασμένο έτος και ιδιαίτερα την τελευταία εβδομάδα στην Βολιβία κάθε άλλο παρά είναι ασήμαντα. Αντίθετα, σ' αυτά, βρίσκεται το κλειδί των βασικών στοιχείων της εξέλιξης της παγκόσμιας κρίσης, στο στάδιο το οποίο αυτή βρίσκεται σήμερα.

Η τεράστια αύξηση των τιμών του αργού πετρελαίου και της βενζίνης, που αποφασίστηκε από τον πρόεδρο της Βολιβίας Έβο Μοράλες, είναι η τελική έκφραση της αδυναμίας των λεγόμενων αναδυόμενων χωρών να αντιδράσουν στην έκρηξη των τιμών των πρώτων υλών, αγροτικών και μη, μέσω της παροχής επιδοτήσεων.

Η οικονομική πίεση πάνω στη Βολιβία είναι τόσο έντονη που θα μπορούσε να οδηγήσει στην παραίτηση της κυβέρνησης των αυτοχθόνων Ινδιάνων για χάρη των νεοφιλελεύθερων.

Η ίδια πίεση ρίχνει τη σκιά της πάνω και στην **Αργεντινή**, όπου οι επιδοτήσεις στις τιμές του φυσικού αερίου, ηλεκτρισμού και μεταφορών προέρχονται από ένα σημαντικό τμήμα του προϋπολογισμού και από ένα ακόμα μεγαλύτερο κομμάτι των αποθεμάτων. Η πρόεδρος της Αργεντινής Κριστίνα Κίρχνερ άφησε τον Μοράλες να απελευθερώσει τις τιμές του πετρελαίου με αποτέλεσμα να φτάσει η τιμή της βενζίνης σε 1,30 δολάρια/γαλόνι. Στη Βολιβία και την Αργεντινή, οι αυξήσεις αυτές συνοδεύονται από την ανατίμηση των εθνικών νομισμάτων έναντι του δολαρίου, με σκοπό να βελτιωθούν οι τιμές στην διεθνή αγορά και να αντιρροπισθεί η άνοδος τους στο εσωτερικό της χώρας. Γι αυτόν τον λόγο, η ανατίμηση πλήττει την ανταγωνιστικότητα της εγχώριας βιομηχανίας, όπως φαίνεται άλλωστε από την πλημμυρίδα των εισαγωγών.

Η υποψία ότι η ανατίμηση του βολιβιανικού πέσο σε σχέση με το δολάριο θα έπρεπε να είναι μεγαλύτερη από αυτήν που έγινε, προκάλεσε μια άνευ προηγουμένου προσέλευση πελατών στις τράπεζες με στόχο τη μετατροπή των δολαρίων σε πέσο, μιας και θα εκτοξευόταν οι τιμές του. Κι αυτό όταν τιμές των καυσίμων, ακόμα και στην Κίνα, επιδοτούνται, μέσα σε ένα πρωτοφανές πλαίσιο πληθωριστικών τιμών των τροφίμων (με ετήσια άνοδο της τάξης του 20%).

Αυτό όμως που συνέβη σε πολι-

τικό επίπεδο είναι ακόμα σημαντικότερο: Η πολιτική της κυβέρνησης Μοράλες προκάλεσε μια μαζική επαναστατική λαϊκή κινητοποίηση. Αντίθετα, οι επιχειρηματίες, οι πετρελαιο-βιομήχανοι και τα δεξιά κόμματα υποστήριξαν την κυβέρνηση των αυτοχθόνων Ινδιάνων.

Αξίζει να επισημανθεί πως μετά από τις παραπάνω εξελίξεις, ο ηγέτης της Βενεζουέλας Ούγκο Τσάβες έφυγε κατεπειγόντως από τη Μπραζιλία -την οποία είχε επισκεφθεί για να παραστεί στην ορκωμοσία της νεοεκλεγείσας προέδρου της Βραζιλίας Ντίλμα Ρούσεφ- για το Καράκας προκειμένου να ανακοινώσει ότι δεν θα προχωρήσει ποτέ σε μία νέα αύξηση φόρων. Ο ηγέτης της Βενεζουέλας -ο οποίος λίγο νωρίτερα είχε υποτιμήσει το εθνικό νόμισμα της χώρας, το μπολίβαρ, για να αυξήσει τις εισαγωγές φαρμάκων και τροφίμων- προτίμησε να αυξηθεί παραπέρα το δημοσιονομικό έλλειμμα παρά να γίνει και αυτός θύμα της λαϊκής οργής. Στη Λατινική Αμερική συντελείται αναμφισβήτητα μια τεράστια πολιτική μετατόπιση.

Εκείνοι που τρίβουν τα χέρια τους με ικανοποίηση λόγω των παραπάνω προβλημάτων θα πρέπει να σκεφτούν καλύτερα, γιατί το επίκεντρο της καταιγίδας μεταφέρεται στη Βραζιλία. Η κυβέρνηση του Λούλα δαπάνησε 50 δισ. δολάρια εντός του 2010 για να αποφύγει την πραγματική ανατίμηση του νομίσματος της, του ρεάλ. Παρόλα αυτά, η ανατίμηση του ρεάλ μέσα σε δύο χρόνια έφτασε στο 40% με αποτέλεσμα να μην υπάρξει κανένα εμπορικό πλεόνασμα και να δημιουργηθεί ένα τεράστιο δημοσιονομικό έλλειμμα. Και αυτό γιατί οι βραζιλιάνικες εξαγωγές δεν έχουν υπάρξει περισσότερο ακριβές στην ιστορία απ' ό,τι σήμερα. Παρά τις υψηλές εισαγωγές και την πραγματική ανατίμηση της συναλλαγματικής ισοτιμίας του ρεάλ, ο πληθωρισμός στη Βραζιλία αυξάνεται. Υπό αυτές τις συνθήκες, η πραγματική διεθνής ισοτιμία αυξάνεται οδηγώντας σε πλημμυρίδα εισαγωγών, ενώ η εγχώρια ισοτιμία μειώνεται σαν συνέπεια του πληθωρισμού. Για την εξισορρόπηση του εξωτερικού εμπορίου προς όφελος της Βραζιλίας θα χρειαζόταν μια υποτίμηση του βραζιλιάνικου νομίσματος αλλά για τη σταθεροποίηση της βραζιλιάνικης οικονομίας θα απαιτούνταν το αντίθετο.

Η κατάσταση στη Βενεζουέλα είναι χειρότερη. Με τον πληθωρισμό να τρέχει με 25-30% μόνο μια παραπέρα υποτίμηση του νομίσματος της μπορεί να εμποδίσει την αύξηση των εισαγωγών. Κάτι τέτοιο θα μπορούσε να αποτελέσει το μοιραίο βήμα της κυβέρνησης του Τσάβες.

Στο άλλο άκρο του πολιτικού φάσματος, ο πινοσετικός Πιινέρρα στη **Χιλή**, ανακοίνωσε ότι θα δαπανηθούν 12 δισ. δολάρια το 2011 για να αποτραπεί η ανατίμηση του πέσο επειδή οι εισαγωγές καταστρέφουν την εγχώρια παραγωγή. Πριν δύο μήνες, όμως, σε ένα Τραπεζικό συνέδριο, ο πρόεδρος της Κεντρικής Τράπεζας της Χιλής προχώρησε περισσότερο, λέγοντας πως η Χιλή πρέπει να συσσωρεύσει αποθέματα για να αποτρέψει τις συνέπειες μιας κατάρρευσης του δημοσίου χρέους στην Ευρώπη. Το ζήτημα τίθεται ως εξής: Όλοι αναλυτές προβλέπουν μια επικείμενη κατάρρευση των τιμών του χαλκού, δηλαδή του κυρίου εξαγωγικού προϊόντος της Χιλής, μετά από πολλά ρεκόρ ανόδου, η οποία θα προερχόταν ως συνέπεια της ευρωπαϊκής κρίσης αλλά πάνω απ' όλα της κάμψης της ζήτησης από την Κίνα.

Εν ολίγοις, όλες οι χώρες της Λατινικής Αμερικής -με εξαίρεση το Μεξικό- λαμβάνουν μέτρα για να αποτρέψουν την ανατίμηση των νομισμάτων τους και να πάρουν να είναι ο σκουπιδοτενεκές των εξαγωγών κεφαλαίου που πλεονάζει στις μητροπολιτικές χώρες του Βορρά. Πρόκειται για μια πολιτική που τροφοδοτεί τον πληθωρισμό, την εσωτερική υποτίμηση, την πείνα και τη διάλυση των κοινωνικών κατακτήσεων και αναπτύσσει τους όρους για μια λαϊκή εξέγερση. Η πρώτη εκδήλωση αυτής της διαδικασίας που

λαμβάνει χώρα στη Λατινική Αμερική γεννήθηκε στην Ασία με τις απεργίες που έγιναν στα μέσα του περασμένου χρόνου στην Κίνα και οι οποίες -τόρα ξέρουμε- πως ο αριθμός των επιχειρήσεων όπου αυτές πραγματοποιήθηκαν ήταν εκατό χιλιάδες (πηγή: Labor Notes, Detroit Δεκέμβρης 2010).

Νομίσματα – Σκουπίδια

Οι παραπάνω εξελίξεις είναι αποτέλεσμα της μαζικής έκδοσης χρήματος από την αμερικανική κεντρική τράπεζα προκειμένου να διασωθεί το χρηματιστικό κεφάλαιο.

Εδώ και τέσσερα χρόνια αυτή η έκδοση χρήματος είχε προκαλέσει μια αύξηση κατά 50% τόσο των αποθεμάτων των αναδυόμενων χωρών όσο και των συναλλαγματικών ισοτιμιών των εθνικών νομισμάτων σε σχέση με το δολάριο με συνέπεια την αύξηση του δημοσίου χρέους και του ελλείμματος αλλά και την καταστροφή επιχειρήσεων.

Ωστόσο, ο κύριος σκοπός αυτής της έκδοσης -μαζί και εκείνης των 600 εκ. δολαρίων που έγινε το τελευταίο δωδεκάμηνο που ήλθε μετά τα 1,4 τρισ. δολάρια που "πέσαν" στην αγορά τα προηγούμενα χρόνια- δεν επετεύχθη. Δηλαδή δεν έγινε κατορθωτή η αναζωογόνηση του αγοραστικού ενδιαφέροντος για το αμερικανικό δημόσιο χρέος, να ρίξουν τα επιτόκια αυτού του χρέους και μέσω αυτού του δρόμου να διευκολυνθεί η αναχρηματοδότηση του χρέους των ενυπόθητων δανείων που αποτελεί και το βασικό παράγοντα χρεοκοπίας της χώρας. Οι τιμές των ακινήτων έχουν αρχίσει να πέφτουν ξανά και γι' αυτό, είναι ανίκανες να αναχρηματοδοτήσουν αυτό το χρέος [των ενυπόθητων δα-

νείων] καθώς απέχουν πολύ από τις αξίες των ιδιόκτητων κατοικιών.

Η αποτυχία της προαναφερθείσας τεράστιας έκδοσης χρήματος να υποστηρίξει την αγορά του αμερικανικού δημοσίου χρέους είναι μια εκδήλωση ενός πιθανού χρεοστασίου καθώς το χρέος ξεπερνά κατά πολύ το ΑΕΠ της χώρας σήμερα. Σαν συνέπεια αυτής της κατάστασης, πολλοί αναλυτές, βλέπουν την κήρυξη χρεοστασίου σε πολλές αμερικανικές πολιτείες, καθώς αδυνατούν να τις σώσουν λόγω οικονομικών τους προβλημάτων.

Η επιβάρυνση από τα στεγαστικά δάνεια, η οποία ξεπερνά τα 5 τρις δολάρια και το 40% του αμερικανικού ΑΕΠ, είναι πραγματικά τεράστια, ανεκτίμητη. Τα "κακά" περιουσιακά στοιχεία (δάνεια και επενδύσεις) ολόκληρου του τραπεζικού συστήματος δεν έχουν εκκαθαριστεί, το "φθηνό δολάριο" δεν εξυπηρέτησε τον εντοπισμό των σφαλμάτων που έγιναν, αλλά αντίθετα τροφοδότησε την κερδοσκοπία στα χρηματιστήρια -κυρίως γύρω στις αναπτυσσόμενες χώρες και τις πρώτες ύλες. Αυτή η "φούσκα" θα εκραγεί, επιδεινώνοντας παραπέρα την παγκόσμια κρίση.

Στο διεθνή τύπο, φαίνεται καθαρά ο φόβος της επερχόμενης κατάρρευσης των τιμών των μη αγροτικών πρώτων υλών και ιδιαίτερα του χαλκού η οποία θα παρασύρει μεγάλο μέρος του χρηματιστικού κεφαλαίου που σχετίζεται με την κερδοσκοπία σ' αυτές τις αγορές.

Απέναντι σ' αυτούς τους κινδύνους, η αμερικανική κεντρική τράπεζα έχει διαθέσει σε πολύ σημαντικό βαθμό όλα τα δολάρια που απαιτούνται για την επερχόμενη κατάρρευση ή με άλλα λόγια έχει επιβάλει μια βίαιη διεθνή αναδιάρθρωση μέσω της υποτίμησης του δολαρίου.

Κίνα

Η τελευταία φορά που η Κίνα μείωσε τα επιτόκια της για να περιορίσει την εγχώρια κερδοσκοπία είχε σαν αποτέλεσμα μια συνολική μείωση των χρηματικών αποθεμάτων διεθνώς. Αυτό σηματοδοτεί τη στενή αλληλεξάρτηση μεταξύ της παγκόσμιας κρίσης και της Κίνας.

Αλλά η ανάκαμψη της κινεζικής οικονομίας συναρτάται από μια τεράστια κερδοσκοπική διαδικασία που ανέβασε τις τιμές των ακινήτων και των ειδών πρώτης ανάγκης. Οι τράπεζες που χρηματοδοτούν αυτή τη διαδικασία, συσσωρεύουν νέα "κακά" περιουσιακά στοιχεία και

ΩΠΟ ΣΗΣ

μάλιστα περισσότερα από εκείνα που είχαν συσσωρεύσει σε προηγούμενα επεισόδια της κρίσης. Στα “κακά” αυτά περιουσιακά στοιχεία βρίσκονται επενδυμένα κεφάλαια που είναι κυρίως εκτός τραπεζικών λογαριασμών και δίδονται μέσω δανεισμού. Αποτέλεσμα είναι η Κίνα να έχει συσσωρεύσει πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα σε όλες τις βιομηχανίες της. Σύμφωνα με έναν από τους ειδικούς στην κινεζική οικονομία, τον Michael Pettis, χωρίς τη βοήθεια των οικονομικών κινήτρων, η κινεζική ανάπτυξη θα έπεφτε από το 11% στο 3%, δηλαδή θα συνέβαινε μια πραγματική βιομηχανική χρεοκοπία. Αυτό το περιβάλλον έχει οδηγήσει σε μια πλημμυρίδα ξένων επενδύσεων, σε πολλές άμεσες (μερικές εκατοντάδες δις. δολάρια ετησίως) και ακόμα περισσότερες κερδοσκοπικές επενδύσεις.

Οι τελευταίες ασκούν πιέσεις στο κινεζικό νόμισμα να ανατιμηθεί, κάτι που η Κίνα δεν μπορεί να αντέξει. Εκδήλωση αυτής της πίεσης είναι ο εγχώριος πληθωρισμός. Ένας άλλος ειδικός επί της κινεζικής οικονομίας σε άρθρο του στους Financial Times πιστεύει πως ο συνδυασμός του εγχώριου πληθωρισμού με την χαμηλή ανατίμηση του κινεζικού νομίσματος θα μπορούσε να αυξήσει την συναλλαγματική κινεζική ισοτιμία κατά 40% σε πέντε χρόνια, γεγονός που θα αναστάτωνε τη παγκόσμια αγορά. Αυτός είναι ο ένας τρόπος με τον οποίο επηρεάζεται η Κίνα από την υποτίμηση του αμερικανικού δολαρίου σε βαθμό μεγαλύτερο από εκείνο που επηρεάζονται οι χώρες της Λατινικής Αμερικής. Ο άλλος είναι το αυξανόμενο κόστος των πρώτων υλών και μαζί μ’ αυτό της βιομηχανικής παραγωγής.

Είναι ξεκάθαρο ότι η παρεμπόδιση της ανάκαμψης της Κίνας ή εναλλακτικά μια οικονομική έκρηξη σαν αποτέλεσμα της κερδοσκοπίας στη χώρα αυτή θα επιδεινώνε τις συνθήκες αναχρηματοδότησης του αμερικανικού ενυπόθητου χρέους και θα είχε αποφασιστικές συνέπειες στις προσπάθειες διάσωσης της Ευρώπης. Οι εθνικές οικονομίες έχουν πληγεί από τον παγκόσμιο οικονομικό πόλεμο, ενώ ο τελευταίος δημιουργεί το υπόβαθρο για οικονομικές προβλέψεις τις οποίες οι “γκουρού” όλων των τύπων προσπαθούν να αποφύγουν με ανεύθυνο τρόπο. Για άλλη μια φορά, λέμε: Η Βολιβία είναι ένα σημάδι της νέας φάσης.

ΠΑΣΟΚ

Έρωτες με τους σιωνιστές κασάπηδες

Η επίσκεψη του υπουργού Εξωτερικών Λίμπερμαν στην Ελλάδα υπήρξε πολύ επιτυχής. Με το ελληνικό ανδρείκελο του γυμναστηρίου που προϊσταται στο υπουργείο εξωτερικών, ο φασίστας κασάπης του παλαιστινιακού λαού και μίσμα ακόμη και για τον εβραϊκό λαό, υπέγραψαν συμφωνίες οικονομικής συνεργασίας και συνεργασίας συνεκμετάλλευσης των κοιτασμάτων πετρελαίου και φυσικού αερίου, όπως και στρατιωτική συνεργασία (για διευκόλυνση του Ισραήλ και των ΗΠΑ σε πιθανή επίθεση κατά του Ιράν).

Ήταν τόσο επιτυχής η συνεργασία που συμφώνησαν ακόμη και... κοινό υπουργικό συμβούλιο! Σε αντάλλαγμα ομάδα διεθνών σιωνιστών κεφαλαιούχων θα επισκεφθεί την Ελλάδα.

Η Ελλάδα συχνά είχε κυβερνήσεις ανδρεικέλων. Όμως, είναι πρώτη φορά στην ιστορία που ελληνική κυβέρνηση αναβαθμίζει τόσο πολύ τις σχέσεις με το σιωνιστικό κράτος σπάζοντας την

παράδοση των καλών σχέσεων με τον αραβικό κόσμο.

Ενάντια στην επίσκεψη του Λίμπερμαν οργανώθηκε διαμαρτυρία ελληνικών και παλαιστινιακών οργανώσεων στην πλατεία Συντάγματος, την Τετάρτη 12 Ιανουαρίου 2010. Το ΕΕΚ κυκλοφόρησε την παρακάτω προκήρυξη:

**Έξω ο φασίστας Λίμπερμαν
ΝΑ ΔΙΑΚΟΠΟΥΝ
ΟΙ ΣΧΕΣΕΙΣ
ΜΕ ΤΟ ΣΙΩΝΙΣΤΙΚΟ
ΚΡΑΤΟΣ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ**

Την Τετάρτη 12 Ιανουαρίου επισκέπτεται στην Αθήνα ο φασίστας και ρατσιστής Avigdor Lieberman, υπουργός εξωτερικών και αναπληρωτής πρωθυπουργός του Ισραήλ.

Ποιος είναι ο Λίμπερμαν; Την εκλογή του στην Κνεσέτ (Βουλή) η ισραηλινή εφημερίδα Haaretz την εξέλαβε ως «απόδειξη της ηθικής υποβάθμισης της Εβραϊκής Ισραηλινής κοινωνίας». Είναι ένας φασίστας ακόμα και για την πλειοψηφία της Ισραηλινής κοινής γνώμης, εκφραστής της ρατσι-

στικής πολιτικής ενάντια στους Παλαιστίνιους, υπέρμαχος της επέκτασης των παράνομων εποίκισμών και της εθνοκάθαρσης του Παλαιστινιακού λαού στη Δυτική Όχθη και την Γάζα. Έφτασε στο σημείο να ζητήσει να εκτελούνται οι Παλαιστίνιοι Άραβες βουλευτές στην Κνεσέτ που αρνούνται να δώσουν όρκο νομιμοφροσύνης στο σιωνιστικό κράτος!...

Η κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ κατήντησε να είναι η πιο φιλοσιωνιστική κυβέρνηση που γνώρισε η Ελλάδα τα τελευταία 60 χρόνια. Τώρα έφτασε στο έσχατο κατήντημα να υποδέχεται ένα ξεφωνιμένο φασίστα, μισητό όχι μόνο στους Παλαιστίνιους αλλά και σε πάμπολλους Εβραίους του Ισραήλ και της Διασποράς.

Η εξωτερική πολιτική είναι συνέχεια της εσωτερικής πολιτικής. Ο άνθρωπος που θέλει να εξαφανίσει εντελώς τον παλαιστινιακό λαό βρίσκει τη φιλοξενία του πρωθυπουργού που με τα μέτρα του Μνημονίου ΔΝΤ/ΕΚΤ/ΕΕ εξοντώνει τον ελληνικό λαό.

Η επίσκεψη του Λίμπερμαν

πέρα από την οικονομική συνεργασία αποβλέπει στην επέκταση της στρατιωτικής συνεργασίας ανάμεσα στην Ελλάδα και το σιωνιστικό κράτος του Ισραήλ. Συγχρόνως εντάσσεται στα πλαίσια της ιμπεριαλιστικής στρατηγικής των ΗΠΑ ενάντια στους λαούς της Μέσης Ανατολής και της ευρύτερης περιοχής, για την κατοχή όχι μόνο το Ιράκ και του Αφγανιστάν, αλλά και ενάντια στο Ιράν, που οι σιωνιστές έχουν ανοιχτά απειλήσει με πυρηνικό πλήγμα.

Η κυβέρνηση Παπανδρέου αναβαθμίζοντας τις σχέσεις της με το Ισραήλ γίνεται συνεργός του σιωνισμού και του ιμπεριαλισμού στα νέα εγκλήματα που ετοιμάζουν.

**Έξω ο φασίστας
και ρατσιστής Λίμπερμαν
ΔΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΗΝ
ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ
Σταματείστε
το στραγγαλισμό της Γάζας
Κάτω η κυβέρνηση
Παπανδρέου**

Ολομέλεια ΟΕΝ

Πανελλαδική καμπάνια ενάντια στα μέτρα Διαμαντοπούλου

Στον προγραμματισμό της δράσης της για το πρώτο τρίμηνο του 2011 προχώρησε η ΟΕΝ στην πανελλαδική ολομέλεια που πραγματοποιήσε το Σάββατο 8 Ιανουαρίου. Αυτός περιλαμβάνει την υποστήριξη όλων των μεγάλων κοινωνικών αγώνων που έχουν ξεσπάσει, όπως αυτός στις ΔΕΚΟ και σύντομα σε όλο το δημόσιο τομέα, την κοινή πάλη μαζί με όλους τους εργαζομένους και ανέργους ενάντια στις απολύσεις και την ανεργία, την πάλη ενάντια στην Κρατική καταστολή και προπαντός την πάλη ενάντια στην αντιεκπαιδευτική μεταρρύθμιση.

Το γεγονός ότι ο ρυθμός της απόπειρας επιβολής των αντιεκπαιδευτικών μέτρων της Διαμαντοπούλου θα εξαρτηθεί από τη γενικότερη πορεία του αντιλαϊκού έργου της κυβέρνησης και της τρόικας, δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να σημαίνει “ανακωχή” από μεριάς φοιτητικού κινήματος. Η Οργάνωση Επαναστατικής Νεολαίας καλεί σε γενικές συνελεύσεις και κατα-

λήψεις διαρκείας σε σχολεία και σχολές ενάντια στο “νέο Πανεπιστήμιο” και “νέο Λύκειο”.

Ο αγώνας στην εκπαίδευση πρέπει να συνδυαστεί με τον πανεργατικό αγώνα ενάντια σε όλα τα μέτρα κοινωνικού εκβαρβαρισμού που επιβάλλει το Μνημόνιο. Μετά από αυτό που ζήσαμε το 2010, ετοιμάζεται τώρα το δεύτερο και πολύ χειρότερο Μνημόνιο που θα επιχειρήσει να επεκτείνει και να βαθύνει τις αντιδραστικές αλλαγές που ξεκίνησαν πέρσι με αντίμο την επιμήκυνση του χρόνου αποπληρωμής του δανείου της τρόικας. Η τελευταία είναι απόδειξη αποτυχίας της κυβέρνησης και της τρόικας να “διασώσουν” τον ελληνικό καπιταλισμό με τα πιο άγρια μέτρα που γνώρισε ποτέ αυτός ο τόπος.

Η ΟΕΝ καλεί σε γενική πολιτική απεργία διαρκείας για να ανατραπεί τώρα αυτή η επαίσχυντη κυβέρνηση και να φύγει η τρόικα.

Αυτός ο αγώνας δεν μπορεί να διεξαχθεί από τη συνδικαλιστι-

κή γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ και του ΠΑΜΕ, αλλά από ένα ανασυγκροτημένο εργατικό, λαϊκό και ευρύτερα κοινωνικό διεκδικητικό κίνημα, “μαγιά” του οποίου είναι η νέα γενιά που της στερείται ακόμα και το παρόν, πέρα από το μέλλον. Η ανασυγκρότηση συνολικά του κινήματος είτε θα γίνει σε μια ανεξάρτητη από την αστική τάξη και όλα τα σενάρια προσαρμογής στην καπιταλιστική χρεοκοπία, επαναστατική πολιτική και οργανωτική βάση ή δεν θα υπάρξει.

Ενάντια σε όλους εκείνους μέσα στην αριστερά που προσπαθούν να εγκλωβίσουν τις μάζες στη γραμμή της “άμυνας” ή στην καλύτερη περίπτωση “ανατροπής” της επίθεσης, η ΟΕΝ απαιτεί πως η καλύτερη άμυνα είναι η επίθεση -η οργάνωση της σοσιαλιστικής επανάστασης στο διάβα της οποίας μπορεί να αντιμετωπιστούν και να επιλυθούν όλα τα “καυτά” κοινωνικά προβλήματα.

Η προφανής πλέον εξάπλωση

του “ελληνικού ιού” σε όλη την ευρωζώνη κάνει αναγκαία όσο ποτέ την πάλη για τη διάλυση της ΕΕ και τις ενωμένες σοσιαλιστικές πολιτείες της Ευρώπης.

Βασικός όρος για την ανάπτυξη αυτής πάλης είναι η οικοδόμηση της Οργάνωσης Επαναστατικής Νεολαίας, το χτίσιμο και η μαζικοποίηση των Οργανώσεων Βάσης. Προς αυτήν την κατεύθυνση και με άξονα την πάλη ενάντια στα μέτρα Διαμαντοπούλου θα διοργανωθεί πανελλαδική καμπάνια στο διάστημα Ιανουαρίου-Μαρτίου. Επεμβάσεις και εκδηλώσεις θα πραγματοποιηθούν σε όλες τις μεγάλες και άλλες μικρότερες πόλεις της χώρας, σε συνοικίες, σχολεία και σχολές. Την 1η Φεβρουαρίου θα εκδοθεί το νέο τεύχος του περιοδικού ΚΟΝΣΕΡΒΟΚΟΥΤΙ.

Για επικοινωνία:
konservokouti@yahoo.gr

ΗΛΙΑΣ ΑΡΜΕΝΗΣ

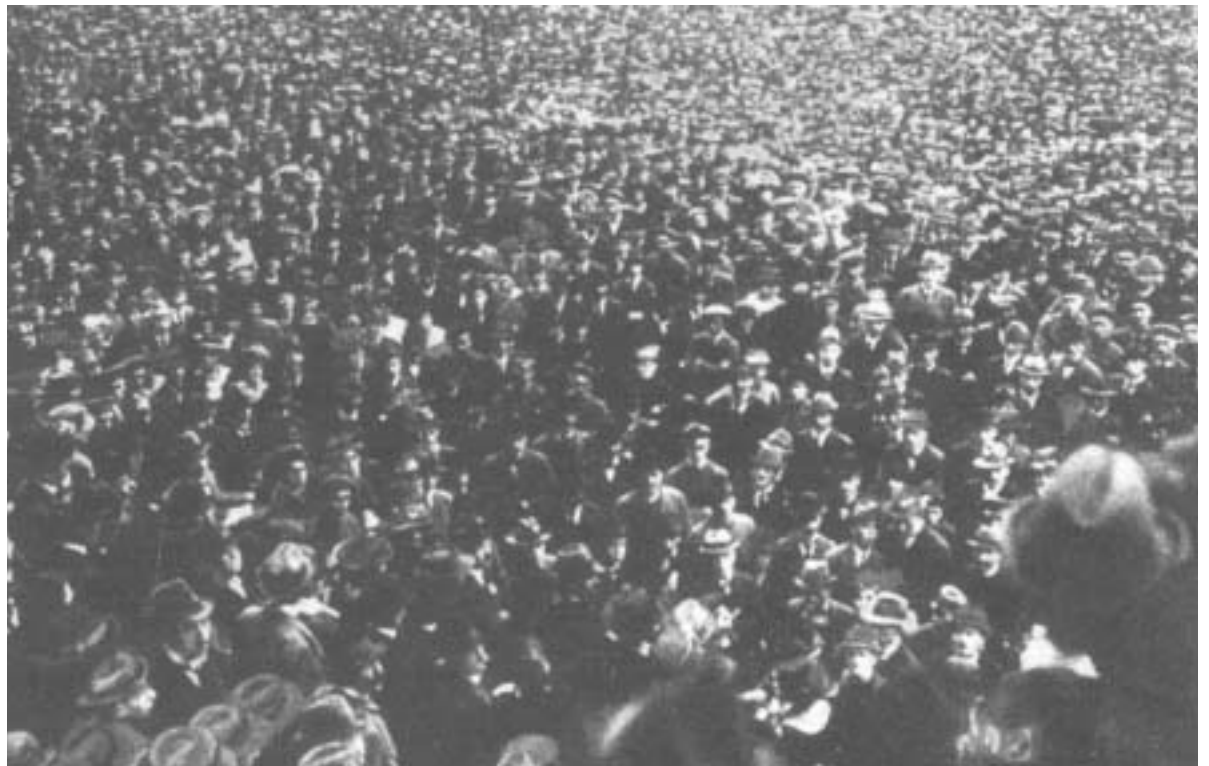
[Στις 15 Ιανουαρίου 1919, στη διάρκεια της επανάστασης των Σπαρτακιστών στη Γερμανία, δολοφονήθηκαν δυο από τους σημαντικότερους ηγέτες του παγκόσμιου επαναστατικού κινήματος, η Ρόζα Λούξεμπουργκ και ο Καρλ Λίμπκνεχτ. Στα επαναστατικά της χρόνια η Τρίτη Διεθνής τιμούσε τη μνήμη των δυο αυτών επαναστατών μαζί με τον Λένιν, που πέθανε στις 24 Ιανουαρίου 1924. Ήταν η γιορτή των 31.

Το κείμενο που δημοσιεύουμε με τίτλο Βία και Νομιμότητα είναι της Ρόζας Λούξεμπουργκ και έχει γραφτεί το 1902. Πρωτοδημοσιεύτηκε στη Die Neue Zeit, 14 Μαΐου 1902]

Παρά πολλά ειπώθηκαν, τον τελευταίο καιρό, για την οριστική πια αδυναμία μας να χρησιμοποιήσουμε «επαναστατικά μέσα παλιού τύπου». Μα ποτέ δε μας είπαν τι εννοούν μ' αυτά τα μέσα, ούτε και με τι θα αντικαταστήσουν. Έτσι, με την ευκαιρία της βελγικής μας ήττας^[1], φέρουν σε αντίθεση προς τα «επαναστατικά μέσα» -και πρώτα απ' όλα, προς τη βίαιη επανάσταση, προς τις μάχες των δρόμων- την καθημερινή οργάνωση και μόρφωση των μαζών. Αλλά είναι παράλογο να θέτουμε έτσι το ζήτημα, για τον απλούστατο λόγο ότι η οργάνωση και η μόρφωση από μόνες τους δεν είναι ακόμη αγώνας, παρά είναι απλά προπαρασκευαστικά μέσα για τον αγώνα, και σαν τέτοια, είναι απαραίτητα τόσο στην επανάσταση, όσο και σε κάθε άλλη μορφή του εργατικού αγώνα. Η οργάνωση και η μόρφωση, αυτές καθαυτές, δεν κάνουν περιττή την πολιτική πάλη, παρόμοια όπως η δημιουργία συνδικάτων και η είσπραξη των συνδρομών των μελών δεν κάνουν περιττούς τους αγώνες για το μεροκάματο ή τις απεργίες... Στην απόφαση που πήραν μερικοί ν' αντικαταστήσουν μόνο με την κοινοβουλευτική δράση κάθε χρησιμοποίηση βίας στην προλεταριακή πάλη, το πιο παράξενο είναι η ιδέα ότι τάχα η επανάσταση μπορεί να γίνει αυθαίρετα. Ξεκινώντας από την αντίληψη αυτή, πιστεύουν ότι μπορούμε να κηρύξουμε ή να μην κηρύξουμε τις επαναστάσεις, να τις ετοιμάσουμε ή να τις αναβάλουμε, φθάνει μόνο να τις θεωρούμε ωφέλιμες ή περιττές ή βλαβερές, ότι αν θα γίνουν ή δε θα γίνουν επαναστάσεις στις καπιταλιστικές χώρες, εξαρτάται αποκλειστικά και μόνο από την πεποίθηση που θα επικρατεί στη σοσιαλδημοκρατία. Όσο περισσότερο η νομιμόφρων θεωρία του σοσιαλισμού υποτιμά τη δύναμη του εργατικού κόμματος σε άλλα ζητήματα, άλλο τόσο την υπερετιμά σε τούτο το σημείο. Η ιστορία όλων των επαναστάσεων που έγιναν στα περασμένα μάζ δείχνει ότι τα μεγάλα λαϊκά κινήματα δεν

είναι καθόλου ένα αυθαίρετο και ενσυνείδητο δημιούργημα των λεγόμενων «αρχηγών» ή των «κομμμάτων», καθώς φαντάζονται οι αστυνομικοί και οι επίσημοι ιστοριογράφοι, αλλά είναι αυθόρμητα κοινωνικά φαινόμενα, γεννημένα από μια δύναμη φυσική που πηγάζουν από τον ταξικό χαρακτήρα της σύγχρονης κοινωνίας. Η ανάπτυξη της σοσιαλδημοκρατίας σε τίποτε δεν άλλαξε τα πράγματα, και ο δικός της ρόλος δεν είναι να χαράζει νόμους στην ιστορική εξέλιξη της πάλης των τάξεων, αλλά αντίθετα να μπαίνει στην υπηρεσία αυτών των νόμων, χρησιμοποιώντας τους για τους σοσιαλιστικούς σκοπούς. Αν η σοσιαλδημοκρατία αντιστεκόταν στις επαναστάσεις, που παρουσιάζονται σαν ιστορική ανάγκη, το μόνο αποτέλεσμα θα ήταν να μετατραπεί από εμπροσθοφυλακή σε οπισθοφυλακή, εμπόδιο αντίσχυρο στην πάλη των τάξεων. Μα η πάλη των τάξεων στο τέλος θα θριάμβευε είτε έτσι είτε αλλιώς, χωρίς τη σοσιαλδημοκρατία και, αν χρειαζόταν, ενάντια της. Φτάνει να καταλάβουμε τα απλά αυτά πράγματα για να δούμε ότι το ζήτημα: επανάσταση ή νόμιμο πέρασμα στο σοσιαλισμό είναι καθαρά και κατά κύριο λόγο ζήτημα όχι σοσιαλδημοκρατικής τακτικής, αλλά ιστορικής εξέλιξης. Μ' άλλα λόγια, βγάζοντας την επανάσταση έξω απ' την ταξική πάλη του προλεταριάτου, οι οπορτουνιστές μας ισχυρίζονται, ούτε λίγο, ούτε πολύ, ότι η βία έπαψε να είναι ένας συντελεστής της νεότερης ιστορίας. Αυτό είναι το θεωρητικό βάθος του ζητήματος. Φτάνει να διατυπώσουμε μόνο την ιδέα αυτή, για να γίνει ολοφάνερος ο παραλογισμός της. Η βία, από τότε που εμφανίστηκε η «αστική νομιμότητα», ο κοινοβουλευτισμός, όχι μονάχα δεν έπαψε να παίζει έναν ιστορικό ρόλο, αλλά είναι και σήμερα επίσης, όπως και σε όλες τις προηγούμενες εποχές, η βάση της κυρίαρχης πολιτικής τάξης. Το καπιταλιστικό κράτος στο σύνολό του βασίζεται στη βία. Η στρατιωτική του οργάνωση είναι αυτή καθαυτή μια χειροπιαστή απόδειξη. Ο οπορτουνιστικός δογματισμός πρέπει πραγματικά να έχει θαυματουργά χαρίσματα για να μην το βλέπει αυτό. Μα είναι οι ίδιες ακόμη οι εκδηλώσεις της «νομιμότητας» που δίνουν αρκετές αποδείξεις για αυτό. Η καλύτερα: τι άλλο παρά βία είναι στην ουσία της η αστική νομιμότητα; Όταν έναν «ελεύθερο πολίτη», παρά τη θέλησή του, με τον εξαναγκασμό, τον κλείνει ένας άλλος πολίτης σ' ένα μέρος στενό και ακατοίκητο, κι όταν τον κρατάνε εκεί πέρα κάμποσο καιρό - όλοι καταλαβαίνουν ότι αυτό είναι μια πράξη βίας. Μα από τη στιγμή που η ενέργεια αυτή θα γίνει δύναμη ενός ενιαίου βιβλίου, που λέγεται

Ρόζα Λούξε ΒΙΑ ΚΑΙ ΝΟ

Μαζικές διαδηλώσεις στα τέλη του 1918

Ποινικός Νόμος, και το μέρος αυτό ονομαστέι «Πρωσική Βασιλική Φυλακή», μετατρέπεται αμέσως σε πράξη ειρηνικής νομιμότητας. Αν ένας άνθρωπος εξαναγκαστεί από ένα άλλο, παρά τη θέλησή του, να σκοτώνει συστηματικά τους συνανθρώπους του, αυτό είναι πράξη βίας. Μα από τη στιγμή που αυτό θα ονομαστέι «στρατιωτική υπηρεσία», ο καλός πολίτης φαντάζεται ότι αναπνέει τον αέρα του νόμου. Κοντολογής, ότι παρουσιάζεται στα μάτια μας για αστική νομιμότητα δεν είναι τίποτε άλλο, παρά η βία της κυρίαρχης τάξης υψωμένη εκ των προτέρων σε κανόνα επιβολής. Από τη στιγμή που οι διάφορες πράξεις βίας καθορίστηκαν σαν υποχρεωτικός κανόνας, το πράγμα αντικαθρεπίζεται από την ανάποδη στο κεφάλι των αστών νομομαθών, καθώς και στο κεφάλι των οπορτουνιστών σοσιαλιστών: η «έννομος» τάξη παρουσιάζεται σαν ένα ανεξάρτητο δημιούργημα της «δικαιοσύνης» και η βία του κράτους σα μια απλή της συνέπεια, σα μια «κύρωση» των νόμων. Στην πραγματικότητα η αστική νομιμότητα (και ο κοινοβουλευτισμός σα νομιμότητα εν τω γίνεσθαι) είναι ίσα-ίσα μια ορισμένη μορφή, που παίρνει η πολιτική βία της αστικής τάξης, της βίας που πάλι φυτρώνει πάνω στο οικονομικό έδαφος της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης. Έτσι λοιπόν βλέπουμε πως όλη η θεωρία του νομιμόφρονος σοσιαλισμού είναι καθαρή φαντασιοκοπία. Ενώ οι άρχουσες τάξεις στηρίζονται σε κάθε τους ενέργεια στη βία, μόνο το προλεταριάτο θα έπρεπε να αρνηθεί από την αρχή και για πάντα τη χρησιμοποίηση της βίας στην πάλη του εναντίον αυτών των τάξεων. Ποιο λοιπόν τρομερό σπαθί θα χρησιμοποιήσει για να ανατρέψει τη βία που κυβερνάει; Την ίδια εκείνη νομιμότητα που δίνει στη βία της αστικής τάξης τη σφραγίδα του επιτακτικού και παντοδύναμου κοινωνικού κανόνα. Το πεδίο της αστικής νομιμότητας, του κοινοβουλευτισμού, είναι όχι μόνον πεδίο κυριαρχίας της καπιταλιστικής τάξης, μα και πεδίο μάχης που διασταυρώνονται οι ανταγωνισμοί μεταξύ προλεταριάτου και αστών. Μα όπως η «έννομος τάξις» δεν είναι για την αστική τά-

ξη τίποτε άλλο παρά η έκφραση της δικής της βίας, έτσι και η κοινοβουλευτική πάλη για το προλεταριάτο δεν είναι τίποτε άλλο παρά η τάση του να ανεβάσει στην εξουσία τη δική του βία. Αν πίσω από τη νόμιμη και κοινοβουλευτική μας δράση δεν υπάρχει η βία της εργατικής τάξης, έτοιμη να μπει σ' ενέργεια μόλις χρειαστεί, η κοινοβουλευτική δράση της σοσιαλδημοκρατίας καταντάει παιχνίδι τόσο έξυπνο, όσο και το κουβάλημα νερού με το κόσκινο. Οι ερασιτέχνες του ρεαλισμού που δεν κουράζονται να φωνάζουν για τις «θετικές επιτυχίες» της κοινοβουλευτικής δράσης της σοσιαλδημοκρατίας, για να τις χρησιμοποιήσουν ως όπλα κατά της αναγκαιότητας και σκοπιμότητας της βίας στον εργατικό αγώνα, δε βλέπουν καθόλου ότι οι επιτυχίες αυτές και οι πιο ασήμαντες, δεν είναι παρά το αποτέλεσμα της αόρατης και λανθάνουσας δράσης της βίας. Το ότι η βία πάντα βρίσκεται στη βάση της αστικής νομιμότητας, το βλέπουμε στις περιπέτειες της ίδιας της ιστορίας του κοινοβουλευτισμού. Η πρακτική πείρα αποδεικνύει ολοφάνερα πως: όταν οι κυρίαρχες τάξεις πεισθούν ότι οι βουλευτές μας δεν υποστηρίζονται από πλατιές λαϊκές μάζες, έτοιμες να δράσουν όταν χρειαστεί, ότι οι

Εμπουργκ ΜΙΜΟΤΗΤΑ

Επαναστατημένοι στρατιώτες στο Κίελο

επαναστατικές κεφαλές και επαναστατικές γλώσσες δεν είναι ικανές ή δε θεωρούν καλό να βάλουν σε κίνηση, μόλις χρειαστεί, τις επαναστατικές γροθιές - τότε και ο ίδιος ο κοινοβουλευτισμός και όλη η περιφέρη νομιμότητα θα εξαφανισθούν, αργά ή γρήγορα, ως βάση του πολιτικού αγώνα. Ύστερα, η νομιμότητα αποδεικνύεται ότι είναι προϊόν του συσχετισμού των δυνάμεων των διαφόρων τάξεων που συγκρούονται, και ότι πάντα ταλαντεύεται. Η Βαυαρία, η Σαξονία, το Βέλγιο και η Γερμανία μας δίνουν αρκετά πρόσφατα παραδείγματα που αποδεικνύουν ότι οι κοινοβουλευτικές συνθήκες της πολιτικής πάλης παραχωρούνται ή αφαιρούνται από την κυρίαρχη τάξη, διατηρούνται ή αίρονται, ανάλογα με το βαθμό που οι θεσμοί αυτοί διασφαλίζουν τα ταξικά της συμφέροντα, ανάλογα με την επίδραση που ασκεί η υπόκωφη βία των λαϊκών μαζών, επιθετική ή αμυντική. Και πραγματικά, όπως σε ορισμένες εξαιρετικές περιπτώσεις δεν είναι δυνατό να αποφύγουμε τη βία σε μέσο άμυνας των κοινοβουλευτικών δικαιωμάτων, έτσι επίσης σε ορισμένες άλλες περιπτώσεις, η βία είναι μέσο επίθεσης αναντικατάστατο, εκεί όπου ακόμη πρόκειται να κατακτήσουμε το νόμιμο

πεδίο της πάλης των τάξεων... Οι οπορτουνιστές μας δηλώνουν πως ο σοσιαλισμός μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο με τη δημοκρατία του αστικού κράτους. Δε βλέπουν ότι λέγοντας αυτό, απλώς επαναλαμβάνουν, με άλλα λόγια, τις παλιές θεωρίες που δίδασκαν ότι η αστική νομιμότητα και η αστική δημοκρατία είναι προορισμένες να πραγματοποιήσουν τη γενική ελευθερία, ισότητα και ευτυχία - όχι τις θεωρίες της Μεγάλης Γαλλικής Επανάστασης, που τα συνθήματά της στάθηκαν μια αφελής πίστη, πριν από τη μεγάλη τους ιστορική δοκιμασία, αλλά τις θεωρίες των λογίων και φλύαρων δικηγόρων του 1848, των Οντιλόν Μπαρό, των Λαμαρτίνων, των Γκαρνιέ Παζές, που ορκίζονταν να πραγματοποιήσουν όλες της επαγγελίες της Μεγάλης Επανάστασης με κοινοβουλευτικές φλυαρίες. Οι θεωρίες αυτές σημείωσαν καθημερινά αποτυχίες στη διάρκεια ενός ολόκληρου αιώνα, και η σοσιαλδημοκρατία τις έθαιπε τόσο βαθιά, που χάθηκε ολότελα» η μνήμη τους. Ύστερα απ' όλα αυτά έρχονται σήμερα να τις αναστήσουν και να μας τις παρουσιάσουν για ιδέες ολωσδιόλου καινούργιες, ικανές να μας οδηγήσουν στην πραγματοποίηση των σκοπών της σοσιαλδημοκρατίας.

Όστε λοιπόν βάση της διδασκαλίας των οπορτουνιστών δεν είναι, όπως πολλοί φαντάζονται, η θεωρία της εξέλιξης, αλλά η θεωρία των περιοδικών επαναλήψεων της ιστορίας που η κάθε νέα τους έκδοση είναι πιο ανιαρή και πιο αφηδαστική από την προηγούμενη. Η γερμανική σοσιαλδημοκρατία εδώ και 15 χρόνια πραγματοποίησε, χωρίς αμφιβολία, μια εξαιρετικά σπουδαία αναθεώρηση της σοσιαλιστικής τακτικής και γι' αυτό προσέφερε μια μεγάλη υπηρεσία στο διεθνές προλεταριάτο. Η αναθεώρηση αυτή συνίσταται στην καταστροφή της παλιάς πίστης στη βίαιη επανάσταση ως τη μοναδική μέθοδο της ταξικής πάλης, ως το μέσο που θα μπορούσε να εφαρμοστεί ανά πασα στιγμή, για να εγκαθιδρυθεί το σοσιαλιστικό καθεστώς. Σήμερα η επικρατούσα αντίληψη, διατυπωμένη ξανά από τον Κάουτσκι στο συνέδριο του Παρισιού, δέχεται ότι η κατάληψη της εξουσίας από την εργατική τάξη θα πραγματοποιηθεί ύστερα από μία πολύ ή λίγο μακρόχρονη περίοδο κανονικής και καθημερινής κοινωνικής πάλης, στην οποία η προσπάθεια για τον προοδευτικό εκδημοκρατισμό του κράτους και του κοινοβουλευτισμού, είναι ένα μέσο εξαιρετικά αποτελεσματικό, για την ιδεολογική και, ως

ένα μέρος, για την υλική εξύψωση της εργατικής τάξης. Αυτά η γερμανική σοσιαλδημοκρατία τα απέδειξε στην πράξη. Ωστόσο αυτά καθόλου δε σημαίνουν ότι η βία παραμερίστηκε μια για πάντα, ούτε ότι οι βίαιες επαναστάσεις αποκλήρυνθησαν ως μέσο πάλης του προλεταριάτου και ότι ο κοινοβουλευτισμός ανακηρύχθηκε μοναδική μέθοδος πάλης των τάξεων. Ίσα-ίσα το αντίθετο, η βία είναι και μένει το ύστατο μέσο της εργατικής τάξης, ο υπέρτατος νόμος της πάλης των τάξεων, άλλοτε λανθάνων, άλλοτε εμφανής. Αν με την κοινοβουλευτική μας δράση και με όλη μας την εργασία «επαναστατούμε» τα μυαλά, αυτό το κάνουμε για να κατέβει όταν χρειαστεί η επανάσταση από τα κεφάλια στις γροθιές. Δεν είναι η αγάπη προς τη βία ή ο επαναστατικός ρομαντισμός, αλλά σκληρή ιστορική ανάγκη, εκείνο που υποχρεώνει τα σοσιαλιστικά κόμματα να προετοιμάζονται για βίαιες συγκρούσεις αργά ή γρήγορα με την αστική κοινωνία, στην περίπτωση που οι προσπάθειές μας σκοντάψουν σε ζωικά συμφέροντα των κυρίαρχων τάξεων. Το να θεωρούμε τον κοινοβουλευτισμό ως αποκλειστικό μέσο πολιτικής πάλης της εργατικής τάξης, δεν είναι λιγότερο φαντασιοκοπικό και, κατά βάθος, λιγότερο αντιδραστικό, από το να δεχόμαστε τη γενική απεργία ή τα οδοφράγματα, ως αποκλειστικά μέσα πάλης. Η βίαιη επανάσταση, στις σημερινές περιστάσεις, είναι δίχως άλλο δίκοπο μαχαίρι και δυσκολομεταχείριστο. Πιστεύω ότι το προλεταριάτο δε

θα καταφύγει σ' αυτό το μέσο παρά μόνον όταν αυτό θα είναι η μόνη διέξοδος που θα του απομένει, με την απαραίτητη πάντα προϋπόθεση ότι η πολιτική κατάσταση και ο συσχετισμός των δυνάμεων εξασφαλίζουν λιγότερο ή περισσότερο την πιθανότητα της επιτυχίας. Μα η σαφέστατη κατανόηση της ανάγκης να χρησιμοποιηθεί η βία τόσο στα διάφορα επεισόδια της πάλης των τάξεων, όσο και για την τελική κατάκτηση της εξουσίας, είναι εκ των προτέρων απαραίτητη, γιατί ίσα-ίσα η κατανόηση αυτή είναι που δίνει ορμή και αποφασιστικότητα στην ειρηνική και νόμιμη δράση μας. Αν η σοσιαλδημοκρατία παρασυρόταν από τους οπορτουνιστές και αποφάσιζε να παραιτηθεί εκ των προτέρων και δια παντός από τη χρησιμοποίηση της βίας, αν αποφάσιζε να υποχρεώσει τις εργατικές μάζες να σεβαστούν την αστική νομιμότητα, τότε όλοι οι πολιτικοί της αγώνες, κοινοβουλευτικοί και άλλοι, θα χρεοκοπούσαν αξιοθρήνητα, αργά ή γρήγορα, για να δώσουν τη θέση τους στην αχαλίνωτη κυριαρχία της αντιδραστικής βίας.

[1] Ύστερα από τη γενική απεργία των βέλγων εργατών του 1902 που απάνθρωπα χτυπήθηκε από τις στρατιωτικές δυνάμεις της καθολικής κυβέρνησης και στην κορύφωσή της λύθηκε από το οπορτουνιστικό Γενικό Συμβούλιο του Βελγικού Εργατικού Κόμματος (Βαντερβέλντε), στη Διεθνή ξέσπασε μια μεγάλη ιδεολογική διαμάχη γύρω από την τακτική της σοσιαλδημοκρατίας.

ΠΑΛΛΑΪΚΟΣ ΕΞΕΣΗΚΩΜΟΣ ΣΤΙΣ ΕΘΝΙΚΕΣ ΟΔΟΥΣ

Προσπάθησαν να το αγνοήσουν, να το υπονομεύσουν, να το καταστείλουν, αλλά το κίνημα ΔΕΝ ΠΛΗΡΩΝΟΥΜΕ ΔΙΟΔΙΑ - δεν πληρώνουμε την κρίση τους, 14 μήνες μετά το ξεκίνημά του γιγαντώνεται και γίνεται απειλητικό για ιδιωτικές εταιρίες εκμετάλλευσης των δημοσίων δρόμων, για την κυβέρνηση και το κράτος τους.

Μεγαλοκαναλάρχες και ημερήσιος τύπος αναγκάστηκαν να το κάνουν πρώτη είδηση. Η ίδια η κυβέρνηση αναγκάστηκε, μετά την αποτυχία των απειλών, να αναγνωρίσει ότι υπάρχει πρόβλημα με τα διόδια, αλλά... φταίει η προηγούμενη κυβέρνηση της ΝΔ, κάνετε υπομονή μέχρι να αλλάξουμε το νόμο, και άλλα τέτοια μίπως και σταματήσει το κίνημα. Όμως, το κίνημα φουντώνει, όσο φουντώνει και η οργή για τη χρεοκοπημένη κυβέρνηση της τρόικας.

Την Κυριακή 9 Ιανουαρίου στις εθνικές οδούς γινόταν ένα μεγάλο πανηγύρι. Δεκάδες χιλιάδες αγωνιζόμενοι πολίτες, κατέκλυσαν τις εθνικές οδούς, καταλαμβάνοντας τους σταθμούς διοδίων ολόκληρης της χώρας και επιτρέποντας στους διερχόμενους οδηγούς να περνούν ελεύθερα.

Η ανακοίνωση του Πανελλαδικού Κινήματος σωστά παρατηρεί ότι «ο άνευ προηγουμένου πανελλαδικός ξεσηκωμός, αποτελεί εκκωφαντικό καστουίκι προς τα «παπαγαλάκια» των ΜΜΕ και τους κυβερνητικούς εγκάθετους, που σε μία συντονισμένη προσπάθεια εκφοβισμού του Κινήματος, διέσπειραν μυθεύματα στον Τύπο τις προηγούμενες ημέρες, επιβεβαιώνοντας το ρόλο του υπαλλήλου των πολυεθνικών εταιριών που ήδη κατέχουν στις συνειδήσεις μας.

Το Πανελλαδικό Κίνημα «ΔΕΝ ΠΛΗΡΩΝΟΥΜΕ ΔΙΟΔΙΑ-ΔΕΝ ΠΛΗΡΩΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΤΟΥΣ», έκανε πράξη το σύνθημα ακριβώς :

«Όλοι στους δρόμους για την Ελευθερία».

Αποδείξαμε για ακόμη μία φορά ότι στις απειλές του κράτους και των εταιριών, δεν τρομοκρατούμαστε αλλά εξοργιζόμαστε!

Η οργή μας, έχει μετατραπεί σε οργανωμένη συλλογική, ανατρεπτική δράση και ο αγώνας μας έχει επεκταθεί σε κάθε γωνιά της Ελλάδας.

Όπλο μας η αλληλεγγύη και η αγωνιστικότητα μας!

Εκατοντάδες χιλιάδες οδηγοί πέρασαν χωρίς να πληρώσουν το

Χιλιάδες πολίτες καταλαμβάνουν τα καταστρώματα των εθνικών οδών

χαράτσι σε όλη την Ελλάδα πανηγυρίζοντας μέσα από επευφημίες και αλληπάλληλα κορναρίσματα ενώ μοιράστηκαν δεκάδες χιλιάδες ενημερωτικά έντυπα του ΔΕΝ ΠΛΗΡΩΝΩ!

Με έκδηλη την οργή, την αγανάκτηση αλλά και τη θέληση για δράση προκειμένου να επεκταθεί ο αγώνας ΔΕΝ ΠΛΗΡΩΝΩ ΤΗ ΚΡΙΣΗ ΤΟΥΣ σε όλα τα μέτωπα, το κίνημα κατά των διοδίων και κατά της εκκώρσης δημοσίων και κοινωνικών αγαθών σε ιδιώτες, έδωσε την απάντησή του σε όλους καλούν τον εργαζόμενο πληθυσμό να κάνει "υπομονή" ενώ ταυτόχρονα απειλούν τους αγωνιστές του κινήματος.

Η υπομονή έχει εξαντληθεί και αναζητά διεξόδους από τη Κερατέα μέχρι τους εθνικούς δρόμους, με ενθουσιασμό, μαχητικότητα και αυταπάτηση.

Τίποτα δεν είναι ίδιο όπως πτες.

Η σημαντικότερη συμβολή των

Επιτροπών Αγώνα Κατοίκων, Πολιτών & Εργαζομένων – Πανελλαδικό Συντονιστικό, συνίσταται στο ότι κράτησε το κίνημα 14 μήνες στο δρόμο, ανυποχώρητα και αδιάλλακτα, χωρίς κανένα παζάρι με την εξουσία, τους εργολάβους και τους τραπεζίτες, καθιέρωσε τις τοπικές συνελεύσεις ως αποφασιστικά όργανα λήψης αποφάσεων χωρίς γραμματείς και φαρισαίους, ενώ ταυτόχρονα πολιτικοποιεί τον αγώνα του εργαζόμενου πληθυσμού χωρίς κομματικά καπελώματα, προωθώντας την αυτοοργάνωση ως ένα από τα σημαντικότερα καθήκοντα ενάντια σε όλους όσους μας κλέβουν τη ζωή.

Το συμπέρασμα της σημερινής πανελλαδικής κινητοποίησης είναι ένα: " Παίρνουμε τις τύχες της ζωής στα χέρια μας" κι επεκτείνουμε τον αγώνα μας σε όλα τα μέτωπα.

Η σημερινή μαζικότητα και η αλληλεγγύη μας είναι πιο δυνατή από όλα τα όπλα που έχει το ση-

μερινό "ασθενές και ανυπόληπτο σύστημά τους".

Οι δρόμοι αποτελούν ένα δημόσιο κοινωνικό αγαθό το οποίο δεν διαπραγματεύομαστε!

Ακόμα δεν είδαν τίποτα! Το τσουνάμι θα τους πνίξει!

Θα μας βρίσκουν συνεχώς στους δρόμους μέχρι να τους νικήσουμε!

**-ΔΕΝ ΠΛΗΡΩΝΟΥΜΕ ΔΙΟΔΙΑ- ΔΕΝ ΠΛΗΡΩΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΤΟΥΣ
-ΟΛΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΑΓΩΝΑ
ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΚΑΙ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ
ΔΙΟΔΙΑ-ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟ
ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ**

Περισσότερες πληροφορίες από τις κινητοποιήσεις:
www.oxidiodia.gr,
<http://epitropesdiodiastop.blogspot.com/>

**ΜΑΖΙΚΗ
ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ
ΣΤΗ
ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
ΤΟΥ ΑΛΜΥΡΟΥ**

Μαζική συμμετοχή εργαζομένων, αγροτών, επαγγελματιών στο Πολιτιστικό Κέντρο Αλμυρού στη πρώτη εκδήλωση που διοργανώθηκε στην περιοχή με σκοπό την ενημέρωση των κατοίκων σχετικά με το κίνημα των διοδίων.

Η εκδήλωση πήρε χαρακτηριστικά λαϊκής συνέλευσης, τόσο λόγω του πλήθους των συμμετεχόντων όσο και λόγω της ενδιαφέρουσας συζήτησης.

Η κουβέντα είχε πλούσιο ενημερωτικό χαρακτήρα σχετικά με πρακτικά ζητήματα της διαδικασίας άρνησης πληρωμής του χαρατσιού των διοδίων. Παράλληλα καταρρίφθηκαν οι μύθοι που πλάθουν μέσα στον πανικό τους οι ιδιωτικές κοινοπραξίες που εκμεταλλεύονται τους δημοσίους δρόμους, και που διασπείρονται με την αρωγή του πολιτικού τους προσώπου, δηλαδή τους κυβερνητικούς παράγοντες και φυσικά τα δελτία ειδήσεων και λοιπά ΜΜΕ που έχουν μετατραπεί σε γραφείο τύπου των εταιριών.

Καταδείχθηκε πως σκοπός τους είναι τρομοκρατήσουν τους εργαζόμενους πολίτες που αρνούνται να σκύψουν το κεφάλι υπερασπιζόμενοι το συνταγματικό τους δικαίωμα να διακινούνται ελεύθερα μέσα στη χώρα.

Βασικός οδηγός της συνέλευσης αποτέλεσε η κοινή παραδοχή πως το κίνημα λειτουργεί ακηδεμόνευτα και χωρίς προέδρους και γραμματείς, χωρίς εκπροσώπους και διαμεσολαβητές ανάμεσα στο κράτος και τους εργολάβους, χωρίς παζάρια με όλους εκείνους που ξεπουλάνε τα δικαιώματα και τις ελευθερίες μας.

Στόχος είναι η συγκρότηση της Επιτροπής Αγώνα κατοίκων Πολιτών & Εργαζομένων Αλμυρού που θα μπει κι αυτή μαχητικά στο κίνημα ΔΕΝ ΠΛΗΡΩΝΩ ΔΙΟΔΙΑ, ΔΕΝ ΠΛΗΡΩΝΩ ΤΗ ΚΡΙΣΗ ΤΟΥΣ.

16-1-2010
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΓΩΝΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
www.oxidiodia.gr

Ομοσπονδία Ενώσεων Νοσοκομειακών Γιατρών Ελλάδας (Ο.Ε.Ν.Γ.Ε)

Δραματική η κατάσταση στην υγεία Αντιδρούν οι γιατροί

Η νέα χρονιά επαναφέρει με μεγαλύτερη ένταση στην επικαιρότητα όλα τα κρίσιμα θέματα της Υγείας και μάλιστα σε ένα πρωτόγνωρο περιβάλλον δραματικής υποχρηματοδότησης του ΕΣΥ και περικοπής των κοινωνικών δαπανών που προβλέπει το επικαιροποιημένο Μνημόνιο και ο προϋπολογισμός του 2011.

Η κυβέρνηση συνεχίζει «απόπτη» -και παρά τη μαζική κοινωνική κατακραυγή στις 15 Δεκέμβρη- το δρόμο της κατεδάφισης όλων των εργασιακών δικαιωμάτων και κοινωνικών κατακίσεων στη χώρα. Εκτός από την απροκάλυπτα ταξική πολιτική λιτότητας που προβλέπει ο νέος προϋπολογισμός, δημιουργούνται με το νέο νόμο για τις συλλογικές συμβάσεις **συνθήκες**

πραγματικού εργασιακού μετασάιωνα. Απαξιώνονται και εμπορευματοποιούνται τα κοινωνικά αγαθά (Παιδεία, Υγεία, Κοινωνική Ασφάλιση, Κοινωνική Πρόνοια), ιδιωτικοποιούνται οι δημόσιες επιχειρήσεις και υποδομές (ΔΕΗ, ΟΣΕ, ΑΤΕ, λιμάνια, αεροδρόμια, οδικοί άξονες, κλπ) και προωθείται συστηματικά το ξεπούλημα μισοτιμής όλης της περιουσίας του Δημοσίου. Η κυβέρνηση και οι επικυρίαρχοι της χώρας (ΕΕ, ΕΚΤ, ΔΝΤ) **βάζουν τους εργαζόμενους, τους συνταξιούχους, τους νέους ανθρώπους στο «γύψο» της ανεργίας, της φτώχειας και της εργασιακής ζούγκλας.** Και όταν οι αντιστάσεις αρχίζουν να πολλαπλασιάζονται, ενεργοποιείται αμέσως η γνωστή συνταγή του αυταρχισμού, της «μηδενικής ανο-

χής» και της άγριας κρατικής καταστολής.

Είναι φανερό πλέον ότι ο στόχος του Μνημονίου και των κυβερνητικών μέτρων δεν είναι το χρέος, που -παρά τα σκληρά μέτρα- συνεχίζει να αυξάνεται, αλλά οι περιβόητες **απο-διαρθρωτικές αλλαγές** που καταργούν κάθε κοινωνικό κεκτημένο και συμπίεζουν σε τριτοκοσμικά επίπεδα το κόστος εργασίας για να μετατρέψουν τη χώρα σε φτηνό «επενδυτικό παράδεισο». Στην πραγματικότητα δεν επιδιώκουν να «βάλουν τάξη» αλλά να μειώσουν με κάθε τίμημα τις δημόσιες δαπάνες, αφήνοντας άθικτη τη διαχρονική φορολογική «ασυλία» του κεφαλαίου στη χώρα. Δεν νοικοκυρεύουν το όντως αποδιοργανωμένο, πελαταιακό και διεφθαρμένο κράτος του δικομματισμού, αλλά

καταλύουν κάθε κοινωνική εγγύηση, κάθε πλέγμα προστασίας των αδύναμων, κάθε συνταγματική υποχρέωση της Πολιτείας. [...]

Το Γενικό Συμβούλιο της ΟΕΝΓΕ αποφασίζει:

Την προκήρυξη παν-ιατρικής απεργιακής κινητοποίησης εντός του Ιανουαρίου σε συνεργασία με τον ΠΙΣ, τον ΠΟΣΕΥΠΙΚΑ και τους τοπικούς Ιατρικούς Συλλόγους, ζητώντας την απόσυρση του νέου σχεδίου νόμου του υπουργείου Υγείας. Η ΟΕΝΓΕ προτείνει προς τους άλλους ιατρικούς φορείς την προκήρυξη 24ωρης απεργίας στις 20 Ιανουαρίου και 48ωρης κατά την ψήφισή του με ταυτόχρονη διοργάνωση συναυ-

λίας και συλλαλητηρίου στο Σύνταγμα.

Καλεί όλες τις Ενώσεις να διοργανώσουν τη Δευτέρα 31 Ιανουαρίου κλείσιμο ταμείων από κοινού με τοπικούς φορείς και εκπροσώπους ασθενών, διεκδικώντας την ελεύθερη και δωρεάν πρόσβαση στις υπηρεσίες υγείας.

Επιπλέον το Γενικό Συμβούλιο της ΟΕΝΓΕ αποφασίζει:

Να συμμετάσχει μαζί με άλλα σωματεία και Ομοσπονδίες του Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα σε απεργιακή κινητοποίηση στις 10 Φεβρουαρίου, προβάλλοντας την ανάγκη στήριξης ενός δημοσίου, ποιοτικού και δωρεάν συστήματος υγείας στη χώρα.

ΔΙΕΜΒΟΛΙΣΜΟΣ ΠΛΟΙΑΡΙΟΥ ΜΕ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ στα ανοιχτά της Κέρκυρας

Στην Ευρώπη-Φρούριο της Frontex, στην Ελλάδα του Παπουτσή και του «τείχους της Ντροπής» στον Έβρο, ο ρατσισμός της αστικής εξουσίας δεν αναγνωρίζει καμιά αξία στην ανθρώπινη ζωή κι αξιοπρέπεια. Αυτό μας διδάσκει για άλλη μια φορά το τραγικό γεγονός του Σαββάτου 15/1, όταν πλοiάριο που μετέφερε 263 Αφγανούς μετανάστες προς την Ιταλία διεμβολίστηκε δυτικά της Κέρκυρας από το τουρκικό (με σημαία Παναμά) πλοiό Ismail Sener και βυθίστηκε, γεμίζοντας την θάλασσα με αίματα και τραυματίες ναυαγούς. 22 άνθρωποι κάηκαν στα παγωμένα νερά και αγνοούνται μέχρι και σήμερα. Οι υπόλοιποι, ανάμεσα τους και αρκετά παιδιά, περιουλλέχθηκαν από Ολλανδικό πλοiό και μεταφέρθηκαν στο λιμάνι της Κέρκυρας.

Από την πρώτη στιγμή το λιμενικό και γενικότερα οι ελληνικές αρχές αντιμετώπισαν τους δύστυχους μετανάστες όχι ως ναυαγούς πρόσφυγες που χρήζουν βοήθειας αλλά ως εισβολείς που χρήζουν καταστολής. Παρά το γεγονός ότι το λιμενικό γνώριζε ότι το πλοiό των διεμβολιστών βρισκόταν στην θαλάσσια περιοχή, καμιά κίνηση δεν έγινε για

τον εντοπισμό των δραστών, αφήνοντας τους ενόχους να πλεύσουν ανενόχλητοι προς την Τουρκία, σαν να μην είχαν πειράξει ούτε κουνούπι, αφήνοντας παράλληλα άγνωστες τις αιτίες για τις οποίες προκάλεσαν το δυστύχημα. Οι δύστυχοι μετανάστες μεταφέρθηκαν σε ξενοδοχείο-φυλακή της Κέρκυρας, στο οποίο φυλλασοόντουσαν από πάνοπλους μπάτσους κι ασφαλίτες με κουκούλες σαν να επρόκειτο για εγκληματίες. Το αίτημα των μεταναστών ή να τους δοθεί πολιτικό άσυλο εφόσον είναι πρόσφυγες από μια ρημαγμένη από τον Ιμπεριαλισμό χώρα (με την συμμετοχή και της Ελλάδας) ή να τους επιτραπεί να μεταβούν στην Ιταλία που ήταν κι ο αρχικός προορισμός τους, φυσικά δεν εισακούστηκε. Όπως άλλωστε συμβαίνει και με χιλιάδες άλλους πρόσφυγες που βρίσκονται ουσιαστικά φυλακισμένοι σε μια χώρα στην οποία δεν θέλουν να βρίσκονται κι από την οποία απλά προσπάθησαν να διέλθουν, αφού το ελληνικό κράτος παραμένει πειθήνιο και ανταγωνίζεται σε ρατσισμό την ΕΕ και τις διατάξεις της.

Την Τετάρτη, οι πρόσφυγες μεταφέρθηκαν στο λιμάνι της Κέρκυρας σιδεροδέσμοι, με χει-

ροπέδες ακόμα και σε ανήλικα παιδιά. Από εκεί έγινε η μεταφορά τους σε στρατόπεδα συγκέντρωσης σε Πέλλα και Ηραθία, παρ' όλη την παρουσία και τις προσπάθειες αλληλέγγυων κατοίκων της περιοχής. Τα στρατόπεδα συγκέντρωσης είναι η «μοίρα» που επιφυλάσσει ο καπιταλισμός στους αποκλήρους της Γης, όπως άλλωστε έγινε και στο παρελθόν.

Κι όμως, όσο σκληρό πρόσωπο κι αν δείχνει η αστική εξουσία στους μετανάστες, με τοίχους, στρατόπεδα, βία και καταπίεση, ακόμα πιο σκληρή είναι η πραγματικότητα που οι ίδιοι δημιουργήσαν προκαλώντας τα τεράστια μεταναστευτικά κύματα. Όποια ποσότητα καταστολής κι αν χρησιμοποιήσουν, είναι λίγη μπροστά στην ανθρώπινη απόγνωση και στην ανάγκη για επιβίωση. Οι μαζικές κι απεγνωσμένες μετακινήσεις πληθυσμών μπορούν να εξαλειφθούν μόνο με την εξάλειψη των γενεσιουργών αιτιών τους και μαζί με την καταστροφή του καπιταλιστικού συστήματος που σπέρνει τον όλεθρο στον πλανήτη. Μέχρι τότε κανένα κατασταλτικό μέτρο δεν θα σταματήσει τους κολασμένους της γης από το κυνήγι μιας καλύτερης ζωής.

Κ.Α.

Απορριπτική η εισήγηση του Αρείου Πάγου για τους συμβασιούχους

Κάποιοι λένε ότι η δικαιοσύνη είναι ταξικά ουδέτερη και «τυφλή»; Πώς όμως συμβαίνει κι ο Άρειος Πάγος να είναι πάντα ευθυγραμμισμένος με τις κυβερνητικές επιταγές;

Δυο καθαρίστριες εργαζόταν στον ΟΠΑΠ για 20 χρόνια με ανανεούμενες συμβάσεις, κάλυπταν πάγιες και διαρκείς ανάγκες αλλά η εισήγηση του εισαγγελέα ήταν αρνητική, για τη μονιμοποίησή τους. Η απόφαση (αναμένεται σε ένα δυο μήνες) θα χρησιμοποιηθεί από την κυβέρνηση ως νομολογία για χιλιάδες άλλες περιπτώσεις

συμβασιούχων που έχουν προσφύγει στα δικαστήρια. Η κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ, όπως και η προηγούμενη της ΝΔ, είναι οι πρώτοι εργοδότες που επιβάλλουν τις ελαστικές σχέσεις εργασίας και εργατικής ανασφάλειας.

Οι χιλιάδες συγκεντρωμένοι συμβασιούχοι αντέδρασαν με οργή πετώντας αυγά, μπουκάλια και ό,τι άλλο διέθεταν. Αποφάσισαν να συγκεντρώνονται μια φορά τη βδομάδα έξω από το κτήριο του Αρείου Πάγου, ενώ θα προσφύγουν και στα ευρωπαϊκά δικαστήρια.

ΑΕΙ - ΤΕΙ

Στις 11/1 η Διαμαντοπούλου κήρυξε τον πόλεμο στο φοιτητικό και μαθητικό κίνημα από την Θεσσαλονίκη όπου δήλωσε πως «... η αλλαγή στο σύνολο του εκπαιδευτικού συστήματος, είναι μια ειλημμένη απόφαση και κεντρικός πυρήνας του εθνικού σχεδίου της κυβέρνησης».

Πρώτος στόχος της κυβέρνησης είναι η τριτοβάθμια εκπαίδευση, αλλάζοντας από φέτος τον τρόπο χρηματοδότησης των ΑΕΙ-ΤΕΙ. Βασικό κριτήριο για την χρηματοδότηση μιας σχολής θα είναι ο συνολικός αριθμός των ενεργών. Αυτό σημαίνει ότι ένας

μεγάλος αριθμός περιφερειακών τμημάτων καταδικάζεται σε ακόμα χαμηλότερη χρηματοδότηση ή και κλείσιμο. Η υπάρχουσα κατάσταση λόγω της έλλειψης χρημάτων πρόκειται να οξυνθεί ακόμα περισσότερο, αν υπολογίσουμε και στο γεγονός ότι και κεντρικά ΤΕΙ οδηγούνται στο κλείσιμο λόγω της έλλειψης των απαιτούμενων πόρων, όπως το ΤΕΙ Πειραιά το οποίο πρόκειται να αναστείλει όλες τις διοικητικές του λειτουργίες την επόμενη εβδομάδα λόγω «οικονομικής στενότητας».

ΗΛΙΑΣ ΑΡΜΕΝΗΣ

Νέα Προοπτική

Σάββατο 22 Ιανουαρίου 2011

Τηλ. - FAX. 210 5241070

E-mail: eek@ath.forthnet.gr

Κωδικός 3768

Το ΕΕΚ στο Internet στη διεύθυνση: www.eek.gr

Διεθνής Κρίση και Δολλάριο Βάζουν Φωτιά στην Τυνησία

Τι σχέση έχει η κρίση του χρέους και η νομισματική πολιτική των ΗΠΑ με την ανατροπή του Μπεν Άλι στην Τυνησία; Όση το σπίρτο με την φωτιά.

Η δεύτερη φάση της κρίσης που υποχρέωσε τις ΗΠΑ να αποφασίσουν την δρομολόγηση ενός δεύτερου πακέτου ποσοτικής χαλάρωσης, το περιβόητο "QE 2", προκά-

λεσε την απαρχή του νομισματικού πόλεμου υποτιμήσεων με άξονα το δολλάριο.

Η κίνηση αυτή έχει προκαλέσει εισβολή κερδοσκοπικών κεφαλαίων στις οικονομίες αντεσθενείς οι οποίες δεν μπορούν να αντισταθούν στην διολίσθηση της ισοτιμίας του δολλαρίου προκαλώντας άνοδο των τιμών των πρώτων υλών και των τροφίμων, ιδιαίτερα στις χώρες του τρίτου κόσμου με αχαλίνωτες πληθωριστικές πιέσεις που εισβάλουν πλέον και στις "ισχυρές" αναπτυσσόμενες οικονομίες του G-20 όπως η Βραζιλία, η Ινδία, η Κίνα.

Η άνοδος των τιμών του πετρελαίου, των πρώτων υλών και κυρίως των τροφίμων έχει γίνει τώρα το πεδίο κερδοσκοπίας στην αγορά παραγωγών προκαλώντας ένα νέο κύκλο ανεξέλεγκτης ανόδου των τιμών που εξαπλώνεται από την Νότια Αμερική και την Βόρεια Αφρική στην Ασία.

Αυτό το πληθωριστικό κύμα έχει βάλει φωτιά στην μπαρουταποθήκη της ταξικής πάλης στην Β. Αφρική και οδηγεί στην ανατροπή καθεστώτων από τη βίαιη εξέγερση των μαζών, βάζοντας με πρωτοφανή ένταση στην ημερήσια διάταξη την ανάγκη οικοδόμησης επαναστατικών κομμάτων που θα μπορούσαν να δώσουν διέξοδο στην πάλη για εργατική εξουσία.

Γ. Αγγ.

Τα σχέδια αναδιάρθρωσης του χρέους της Ελλάδας

Στο μονόδρομο της αναδιάρθρωσης του χρέους βαδίζει η Ελλάδα παρά τις επίσημες διαβεβαιώσεις από πλευράς κοινοτικών στελεχών ότι δεν υφίσταται τέτοιο θέμα στην ατζέντα της Ε.Ε.

Πληροφορίες που διέρρευσαν μετά την ολοκλήρωση των εργασιών του Eurogroup αναφέρουν ότι την πρώτη ημέρα της συνεδρίασης, την Δευτέρα, οι υπουργοί οικονομικών συζητήσαν σχέδιο πρότασης που είχε ετοιμασθεί από την Κομισιόν σύμφωνα με το οποίο το σχέδιο αναδιάρθρωσης προβλέπει:

Χρηματοδότηση της Ελλάδας από το Ταμείο διάσωσης με την μορφή εγγυήσεων αλλά και δανείων με τα οποία η κυβέρνηση θα εκδώσει ομόλογα χαμηλότερου επιτοκίου και μεγαλύτερης διάρκειας από τα τρέχοντα και με αυτά θα επιχειρήσει να αγοράσει "με όρους αγοράς" δηλαδή με hair cut στις τιμές τους τα ομόλογα που κυκλοφορούν και τα οποία οι εμπορικές τράπεζες έχουν στα χαρτοφυλάκια τους ή έχουν πουλήσει στα αποκαλούμενα vulture funds...

Η πρόταση συζητήθηκε αλλά δεν υιοθετήθηκε καθώς η Γερμανία δέχεται να προχωρήσει σε τέτοιες συζητήσεις μόνο στο πλαίσιο της περιβόητης "συνολικής λύσης" η οποία κατά την κα Μέρκελ προϋποθέτει:

- την άμεση αλλαγή της δημοσιονομικής πολιτικής των εμπλεκόμενων χωρών με όρους ανάλογους του ελληνικού Μνημονίου

- την απαλλοτρίωση της οικονομικής πολιτικής των χωρών που θα μπαίνουν στο Ταμείο διάσωσης από το ίδιο το Ταμείο όχι μόνο για όσο διάστημα θα "τρέχει" η βοήθεια είτε με την μορφή δανείων είτε με την μορφή εγγυήσεων
- την γενίκευση αυστηρότερων όρων οικονομικής πολιτικής και για τις χώρες που έχουν ελλείμματα κάτω από το 3% του ΑΕΠ

Η γερμανική κυβέρνηση κατά τις ίδιες πληροφορίες επιμένει στους όρους της προκειμένου να δεχθεί την ενεργοποίηση

του νέου Μηχανισμού αντιμετώπισης κρίσεων, πριν από το 2013 και οι σχετικές διαπραγματεύσεις θα τρέχουν μέχρι την έκτακτη Σύνοδο Κορυφής στις 4 Φεβρουαρίου ή τον Μάρτιο.

Στο μεταξύ η Fitch, ο οίκος αξιολόγησης που υποβάθμισε για άλλη μια φορά την περασμένη Παρασκευή το ελληνικό χρέος, προειδοποιεί και για νέες υποβαθμίσεις και εξηγεί ότι αυτό το κάνει επειδή η οικονομική πολιτική που ακολουθείται και μεν μειώνει το έλλειμμα αλλά οδηγεί σε έκρηξη του χρέους στην οικονομία σε κάποια στιγ-

μή θα είναι αδύνατο να αποπληρωθεί καθώς το 2011 ήδη αυτές οι πληρωμές θα απορροφήσουν το 25% του ΑΕΠ.

Αυτός άλλωστε είναι και ο λόγος για τον οποίο τόσο η Κομισιόν όσο και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ετοιμάζουν σενάρια για το πώς θα αντιμετωπίσουν το ενδεχόμενο στάσης πληρωμών στην Ελλάδα όπως και στις υπόλοιπες χώρες όπως η Ιρλανδία που είναι στο Ταμείο διάσωσης ή αυτές που θα μπουν προσεχώς όπως η Πορτογαλία ή Ισπανία.

Γ. Αγγ.

ΟΙ ΦΑΝΤΑΡΟΙ ΜΑΖΕΥΟΥΝ ΤΑ ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ!

Οι χρεοκοπημένοι πολιτικοί, ενός χρεοκοπημένου συστήματος, οι νυν και οι προηγούμενοι, αφού γέμισαν την πόλη της Θεσσαλονίκης με 1000 τόνους σκουπιδιών, τώρα θέλουν να βάλουν τους φαντάρους να μαζεύουν τα σκουπίδια!

Η απελθούσα, όλο τουπέ, δημοτική αρχή της Δεξιάς άφησε σχεδόν όλα τα απορριμματοφόρα καθηλωμένα λόγω βλάβης. Συγκεκριμένα τα 55 από τα 73 απορριμματοφόρα παραμένουν ακινητοποιημένα.

Η νέα δημοτική αρχή Μπουτάρη, με την ενεργό συμπαράσταση του υπουργού αμύνης Βενιζέλου βρήκε τη λύση, το μάζεμα των σκουπιδιών από τους φαντάρους!

Καλύτερη λύση θα ήταν να τους ρίξουμε όλους στη χωματερή, να απαλλαγεί η πόλη και ο κόσμος από την πολιτική μπόχα.